

ન્યાયાધીશો

યહૂદાના લોકોએ કનાનીઓથી યુદ્ધ કર્યું

1 યહોશુઆના અવસાન પછી ઈસ્રાએલીઓ યહોવા પાસે તેની ઈચ્છા જાણવા ગયા, તેઓએ યહોવાને પૂછ્યું, “અમારામાંથી કયું કુળસમૂહ કનાનીઓ ઉપર પ્રથમ યુદ્ધ કરે?” 2 યહોવાએ કહ્યું, “સૌથી પહેલા યહૂદા કુળસમૂહ હુમલો કરે. હું તેઓને તે પ્રદેશ પર વિજય અપાવીશ.”

3 યહૂદાના લોકોએ પોતાના ભાઈઓ શિમયોનના કુળસમૂહના લોકોને કહ્યું, “તમે અમારા ભાગના પ્રદેશમાં અમારી સાથે આવો અને આપણે કનાનીઓ ઉપર આક્રમણ કરીએ. ત્યારબાદ અમે પણ તમારા ભાગના પ્રદેશમાં આવીશું.” તેથી શિમયોનના લોકો યહૂદાના લોકો સાથે ગયા.

4 પછી તેઓએ આક્રમણ કર્યું, અને યહોવાએ કનાનીઓ અને પરિઝીઓને હરાવવામાં તેઓને મદદ કરી. તેઓએ બેઝેકમાં 10,000ના સૈન્યનો સંહાર કર્યો. 5 બેઝેકમાં રાજા અદોનીબેઝેકનો ભેટો થતા તેની સામે લડ્યા અને કનાનીઓ તથા પરિઝીઓને હરાવ્યા.

6 અદોનીસેદક ભાગી છૂટ્યો, પણ તે લોકોએ તેનો પીછો કરી તેને કેદ કર્યો. અને તેઓએ તેના અંગૂઠા અને તેની મોટી આંગળીઓ કાપી નાખી. 7 અદોનીબેઝેકે કહ્યું, “મેં આ જ રીતે 70 રાજાઓના હાથપગના અંગૂઠા કાપી નાખ્યા હતાં, ને તે બધા રાજાઓ મારા ભાણામાંથી મેજ નીચે પડેલા ટુકડાઓ વીણી ખાતા હતાં. તેવા જ હાલ દેવે મારા કર્યા.” તેઓ તેમને યરૂશાલેમ લઈ ગયા અને ત્યાં જ તેનું અવસાન થયું.

8 યહૂદાના લોકોએ યરૂશાલેમ ઉપર આક્રમણ કરીને તેને કબજે કર્યું. તે લોકોએ ત્યાંના વતનીઓનો પોતાની તલવારો દ્વારા સંહાર કર્યો અને નગરને આગ ચાંપી. 9 તે પછી યહૂદાના લોકો પર્વતીય પ્રદેશ, દક્ષિણી નેગેવ અને પશ્ચિમી પર્વતીય ટેકરીઓ તરફ ગયા. તે વિસ્તારમાં રહેતા કનાનીઓ સાથે તેઓ લડ્યાં.

10 પછી તે લોકોએ હેબ્રોનના કનાનીઓ ઉપર હુમલો કર્યો. (એ શહેરનું નામ પહેલાં ‘કિર્યાથ-આર્બા’ હતું.) ત્યાં તેમણે શેશાઈ, અહિમાન અને તલ્માઈ કુટુંબ સમૂહોને હરાવ્યા.

કાલેબ અને તેની પુત્રી

11 ત્યારબાદ તેઓએ દબીરના વતનીઓ ઉપર હુમલો કર્યો. (પહેલાં દબીરનું નામ કિર્યાથ-સેફર હતું.) 12 કાલેબે વચન

આપતાં કહ્યું, “જે કોઈ કિર્યાથ-સેફર ઉપર હુમલો કરીને તેને કબજે કરશે તેને હું મારી પુત્રી આપ્સાહ પરણાવીશ.”

13 કાલેબના નાના ભાઈ કનાઝના પુત્ર ઓથનીએલે તે નગરનો કબજો મેળવ્યો, એટલે કાલેબે પોતાની પુત્રી આપ્સાહ સાથે તેના લગ્ન કર્યાં.

14 જ્યારે તેઓ પરણીને પોતાને નવા ઘરે જવા નીકળ્યા ત્યારે આપ્સાહને ઓથનીએલ તેના પિતા પાસે એક ખેતર માગવા સમજાવી, એટલે તે ગધેડા પરથી ઊતરી તેના પિતા પાસે ગઈ એટલે કાલેબે તેને પૂછ્યું “તારે શું જોઈએ છે?”

15 એટલે તેણે કહ્યું, “પિતાજી, તમે મને આશીર્વાદ આપો, તમે મને નેગેબનો સૂકો પ્રદેશ આપ્યો છે, તો મને જ્યાં પાણીનાં કુદરતી ઝરણા હોય એવી જમીન આપો,” તેથી કાલેબે તેને પ્રદેશના ઉપરનાં અને નીચેનાં પાણીના ઝરણાંઓ આપ્યાં.

16 કેની જાતિના લોકોએ જેઓ મૂસાના સસરાના કુટુંબના હતાં, ખજુરીના શહેરમાં આવેલા પોતાના ઘરો છોડી દીધાં. તેઓ યહૂદાના લોકોની સાથે યહૂદાના વગડામાં અરાદની દક્ષિણે આવેલા નેગેવમાં ગયાં, કનાનીઓ ત્યાં જઈને યહૂદાના લોકો સાથે વસ્યાં.

17 ત્યારબાદ યહૂદાના લોકો અને શિમયોનના કુળસમૂહના લોકો તેના ભાઈઓ સાથે જઈને સફાય વસતા કનાનીઓ જેઓ યહૂદામાં રહેતાં હતાં તેમની ઉપર હુમલો કર્યો અને શહેરનો નાશ કર્યો, આથી એ શહેરનું નામ હોર્માહ પડ્યું.

18 યહૂદાના લોકોએ ગાઝા, આશ્કલોન, એકોન અને તેની આસપાસનો પ્રદેશ કબજે કર્યો.

19 અને યહોવા, યહૂદાના લોકોની સાથે હતાં તેઓએ પર્વતીય પ્રદેશ કબજે કરી લીધો. પરંતુ તેઓ પાસે લોખંડના રથ નહીં હોવાથી નીચાણના દેશની પ્રજાને તેઓ કાઢી શક્યા નહીં.

20 મુસાના વચન મુજબ હેબ્રોન કાલેબને આપવામાં આવ્યું! અને તેણે અનાકના ત્રણ પુત્રોને ત્યાંથી હાંકી કાઢ્યા.

બિન્યામિનના લોકો યરૂશાલેમમાં સ્થાયી

21 પરંતુ બિન્યામીનના કુળસમૂહના લોકો યરૂશાલેમમાં વસતા યબૂસીઓને હાંકી કઢવામાં નિષ્ફળ ગયા, તેથી આજે પણ * યબૂસીઓ બિન્યામીનના વંશજો સાથે યરૂશાલેમમાં વસે છે.

આજે પણ એટલે કે તે સમય જ્યારે પુસ્તક લખાયું હતું અને નહીં કે વર્તમાન સમય.

યૂસફના લોકોનો બેથેલ પર કબજો

22યોસેફના કુળસમૂહના લોકોએ બેથેલ ઉપર હુમલો કર્યો ત્યારે યહોવા તેમની સાથે હતાં. 23તેઓએ બેથેલમાં પહેલાં જાસૂસો મોકલ્યા. પહેલાં એ શહેરનું નામ લૂજ હતું. 24જાસૂસોએ એક માણસને નગરમાંથી બહાર નીકળતા જોયો એટલે તેને પકડ્યો અને પૂછ્યું, “તું જો અમને નગરમાં પ્રવેશવાનો રસ્તો બતાવીશ તો અમે તારા પર કૃપા રાખીશું.”

25તેથી તેણે નગરમાં પ્રવેશ કરવા માટેનો રસ્તો બતાવ્યો. અને તેમણે નગરના બધા વતનીઓનો પોતાની તલવારથી સંહાર કર્યો, પરંતુ પેલા માણસને તેના પરિવાર સાથે જીવતો જવા દીધો. 26તે માણસ પાછળથી હિત્તીઓના પ્રદેશમાં ચાલ્યો ગયો અને ત્યાં તેણે એક નગર વસાવ્યું અને તેનું નામ લૂજ રાખ્યું. આજે પણ તે શહેર એ જ નામે ઓળખાય છે.

અન્ય કુળસમૂહો કનાનીઓથી લડ્યાં

27મનાશના કુળસમૂહના લોકોએ બેથશેઆન, તાઅનાખ, દોર, યિબ્લઆમ, મગિદો એ શહેરો અને તેમની આજુબાજુના ગામડાંઓમાં વસતા લોકોને હાંકી કાઢ્યા નહીં; એ પ્રદેશમાં કનાનીઓનો પગદંડો ચાલુ રાખ્યો. 28પાછળથી જ્યારે ઈસ્રાએલીઓ બળવાન થયા ત્યારે તેમણે કનાનીઓ પાસે ગુલામોની જેમ કામ કરાવ્યું પણ તેઓને હાંકી કાઢ્યા નહીં.

29એફ્રાઈમના કુળસમૂહના લોકોએ ગેઝરમાં વસતા કનાનીઓને હાંકી કાઢ્યા નહીં, આથી કનાનીઓએ તેમની સાથે ગેઝરમાં રહેવાનું શરૂ કર્યું.

30ઝબુલોનના કુળસમૂહના લોકોએ કિટ્રોન નાહલોલના વતનીઓને હાંકી ન કાઢ્યા. કનાનીઓ તેઓની ભેગાજ રહ્યાં અને તેમના ગુલામો તરીકે મજૂરી કરવા લાગ્યા. 31આશરના કુળસમૂહના લોકોએ એક્કો, સિદોન, અહલાબ, આખ્ઝીબ, હેલ્બાહ, અફીક અને રહોબના વતનીઓને હાંકી ન કાઢ્યા. 32આશરના વંશજો ત્યાંના કનાનીઓ ભેગાજ રહેવા લાગ્યા; કારણ, તેમણે તે લોકોને હાંકી કાઢ્યા નહોતા.

33નફતાલી કુળસમૂહના લોકોએ બેથશેમેશ અને બેથઅનાથના વતનીઓને હાંકી કાઢ્યા નહીં, પણ તેઓ તે શહેરોના કનાની વતનીઓ ભેગાજ રહેવા લાગ્યા. આ કનાનીઓએ તેમના માટે ગુલામો તરીકે કામ કર્યું.

34અમોરીઓએ દાનના કુળસમૂહના લોકોને પહાડી પ્રદેશમાં વસવા માટે દબાણ કર્યું અને તે લોકોને નીચે ખીણપ્રદેશમાં આવવા દીધા નહીં. 35અમોરીઓ આયાલોનમાં આવેલા હેરેસના પર્વતમાં, અને શાલ્બીમમાં રહેવા ઈચ્છતા હતાં, જ્યારે યૂસફનું કુળસમૂહ વધારે મજબૂત બની ગયું, ત્યારે તેઓએ અમોરીઓને ગુલામ બનાવી દીધા. 36અદોમીઓની સરહદ આકાબ્બીમના ઘાટથી શરૂ થઈ સેલામાંથી પસાર થઈને આગળ જતી હતી.

બોખીમમાં યહોવાનો દૂત

2 એક દિવસ યહોવાએ પોતાના દેવદૂતને ગિલ્યાલથી બોખીમ મોકલ્યો અને ઈસ્રાએલીઓને કહ્યું, “મેં તમને મિસરમાંથી બહાર કાઢ્યા છે અને તમારા પિતૃઓને મેં વચન આપ્યું હતું તે પ્રમાણે આ ભૂમિ તમને આપી છે, મેં તમને આપેલું વચન ક્યારેય તોડીશ નહીં, 2નેમ તમારે પણ આ દેશની પ્રજા સાથે કોઈ કરાર કરવો નહીં, તમારે તે લોકોની વેદીઓ તોડી પાડવી. પણ તમે મારી આજ્ઞાનું પાલન કર્યું નથી, તમે લોકો આ શું કરી બેઠા છો?

3“તમે મારા કરારનો ભંગ કર્યો છે તેથી હું તમને કહું છું કે હવે હું આ લોકોને તમારી આગળથી હાંકી કાઢીશ નહીં, તેઓ તમારી કૂખોમાં કાંટાની જેમ ભોંકાશે અને તેઓના દેવો તમને સતત શત્રુઓની જેમ ફસાવશે.”

4દેવદૂતે બધા ઈસ્રાએલીઓને આ શબ્દો સંભળાવ્યા એટલે તેઓ માટે સાદે રડવા લાગ્યા: 5અને તે પરથી તે સ્થળનું નામ ‘બોખીમ’ * પડ્યું. ત્યાં તેઓએ યહોવાને યજ્ઞો કર્યા.

યહોશુઆનું મૃત્યુ

6યહોશુઆએ લોકોને તેમના ઘરે પાછા મોકલી દીધાં. તેથી સર્વ કુળસમૂહના ઈસ્રાએલી લોકો તેમના ઘરે પાછા ગયા અને પોતાની ભૂમિનો કબજો લીધો. 7જ્યારે યહોશુઆ જીવતા હતાં અને ઈસ્રાએલના વડીલો જેઓ યહોવાએ કરેલા મહાન કાર્યોના સાક્ષી હતાં, અને જેઓ યહોશુઆથી લાંબુ જીવ્યા હતાં, ત્યાં સુધી લોકો યહોવાની સેવા કરતા રહ્યાં. 8એકસો દસ વર્ષની ઉંમરે નૂનનો પુત્ર યહોશુઆ, યહોવાનો સેવક મૃત્યુ પામ્યો.

ઈસ્રાએલીઓનો ધર્મત્યાગ

9તેને ગાઆશ પર્વતની ઉત્તરે એફ્રાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં આવેલી ભૂમિમાં જે તિમ્નાથ હેરેસની જમીન તેના હિસ્સામાં આવી હતી ત્યાં દફનાવવામાં આવ્યો.

10તેના પછી આ આખી પેઢી ગુજરી ગઈ. બીજી પેઢી આવી, તેને ન હતી યહોવાની ખબર કે ન હતી ઈસ્રાએલીઓ માટે તેણે કરેલાં ઉમદા કાર્યોની ખબર. 11તેઓએ યહોવાની દૃષ્ટિએ પાપ ગણાય એવું આચરણ કર્યું અને અન્ય બઆલ દેવની મૂર્તિઓની પૂજા કરવા લાગ્યા.

12યહોવાએ કરેલી મદદને કારણે તેઓ મિસરમાંથી બહાર આવી ગયા. પણ તેઓએ તેમના પિતૃઓને મદદ કરનાર દેવ યહોવાને છોડી દીધા અને તેમની આસપાસના દેવોની પૂજા કરવા લાગ્યા. અન્ય દેવોની પૂજા કરીને તેઓએ યહોવાનો ક્રોધ વધારી દીધો. 13તે લોકોએ યહોવાની ઉપાસના છોડીને બઆલ દેવ અને અશ્તોરેથ દેવોની પૂજા કરવા માંડી.

14યહોવાનો પ્રકાપ ઈસ્રાએલીઓ સામે ભભૂકી ઊઠ્યો અને તેણે તેમને શત્રુઓના હાથમાં સોંપી દીધા, જેઓ તેમને લૂંટતા રહ્યાં; તેણે તેમને આસપાસના શત્રુઓને હવાલે કરી

બોખીમ રૂદનની જગ્યા.

દીધા અને ઈસ્રાએલીઓ તેમની સામે ટકી શક્યા નહીં, 15 ઈસ્રાએલી લોકો પોતાના શત્રુઓ સામે યુદ્ધ કરવા જતા ત્યારે યહોવાનો હાથ તેઓની વિરુદ્ધ રહેતો, યહોવાએ તે લોકોને ચેતવણી આપી હતી અને પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી કે પોતે આ પ્રમાણે કરશે. પરિણામે ઈસ્રાએલીઓ ભારે આફતમાં આવી પડ્યા.

16 ત્યારબાદ યહોવાએ ઈસ્રાએલીઓ ઉપર ન્યાયાધીશો નીમ્યા. અને તેઓએ તેમને શત્રુઓના હાથમાંથી ઉગારી લીધા. 17 પણ તેમણે તે ન્યાયાધીશોનું પણ સાંભળ્યું નહીં. તેઓ દેવ પ્રત્યેની વફાદારી છોડી દઈને અન્ય દેવદેવીઓને માનવા લાગ્યા અને એમની પૂજા કરવા લાગ્યા. તેમના પિતૃઓ યહોવાની આજ્ઞા પ્રમાણે રહેતા હતાં, પણ આ લોકોને આ ગમ્યું નહીં અને તેઓએ યહોવાના હુકમો માનવાનું બંધ કરી દીધું.

18 જ્યારે જ્યારે યહોવા તેમના ઉપર કોઈ ન્યાયાધીશ નીમતા ત્યારે તેઓ તેની સાથે રહેતા તેણે તેઓની કાળજી લીધી અને તેમનું તેમના શત્રુઓથી રક્ષણ કર્યું. તેણે તેઓની ઉપર દયા બતાવવા આમ કર્યું કારણકે તેઓના શત્રુઓ દ્વારા તેમના ઉપર જુલમો અને અત્યાચારો થયાં હતાં. 19 ન્યાયાધીશના અવસાન પછી તેઓ યહોવાથી દૂર ફરી ગયા અને પોતાના પિતૃઓથી પણ વધારે ભ્રષ્ટ થઈ ગયાં, તેઓ અન્ય દેવની પૂજા કરતાં, તેમને પગે લાગતા; તેઓએ પોતાના દુષ્ટ માર્ગોથી પાછા ફરવાનો ઈન્કાર કરી દીધો.

20 આથી ફરીથી યહોવાનો ક્રોધ ઈસ્રાએલીઓ ઉપર ભભૂકી ઊઠતો, તે કહેતા, “આ પ્રજાએ મેં એમના પિતૃઓને પાળવા કહેલા કરારનો ભંગ કર્યો છે. મેં કરેલી આજ્ઞાઓનું પાલન તેમણે કર્યું નથી. 21 તેથી યહોશુઆ મૃત્યુ પામ્યા તે વખતે જે જે પ્રજાઓ જીતવાની બાકી હતી તેઓને હવે હું હાંકી કાઢીશ નહીં. 22 અને એ રીતે, ઈસ્રાએલીઓ પોતાના પિતૃઓના પગલાને અનુસરશે કે નહીં, તેની હું કસોટી કરીશ.” 23 તેથી યહોવાએ એ પ્રજાઓને પોતાની ભૂમિમાંથી હાંકી કાઢ્યા વિના તેમને ત્યાં રહેવા દીધાં. તેણે તેમને યહોશુઆના હાથમાં પણ સોંપી દીધા નહોતા, અને તેણે ઈસ્રાએલીઓને તેઓનો નાશ કરવા દીધો નહીં.

3 આ એ પ્રજાઓ છે જેને યહોવાએ ભૂમિમાં છોડી દીધી, તેણે આ મુજબ ઈસ્રાએલના લોકોની પરીક્ષા કરવા કર્યું જેઓએ કનાનની ભૂમિમાં યુદ્ધમાં ભાગ લીધો નહોતો.

2 આમ કરવા પાછળ યહોવાનો હેતુ ઈસ્રાએલીઓની એક પછી એક આવતી પેઢીઓને અને ખાસ કરીને તો પ્રથમ જે લોકોને યુદ્ધનો અનુભવ નહોતો તેમને યુદ્ધની કળા શીખવવાનો હતો. 3 આ પ્રજાઓ આ પ્રમાણે હતી: પાંચ પલિસ્તી રાજાઓ, બધાજ કનાનીઓ, સિદોનીઓ અને બઆલ હેર્મોન પર્વતથી માંડીને લબો-હમાથ સુધી લબાનોન પર્વતના વિસ્તારમાં વસતા હિલ્વીઓ. 4 આ પ્રજાઓ ઈસ્રાએલીઓની કસોટી માટે હતી અને જોવા કે યહોવાએ

જે આજ્ઞાઓ મૂસા મારફતે તેઓના પિતૃઓને આપી હતી તે ઈસ્રાએલી નવી પેઢી પાળશે કે નહીં.

5 આમ ઈસ્રાએલીઓ, કનાનીઓ, હિત્તીઓ, અમોરીઓ, પરિઝઝીઓ, હિલ્વીઓ અને યબૂસીઓ ભેગા રહેવા લાગ્યા. 6 ઈસ્રાએલીઓએ તે લોકોની કન્યાઓનો પત્નીઓ તરીકે સ્વીકાર કરવા માંડ્યો અને પોતાની કન્યાઓને બીજી પ્રજાઓના પુત્રોની સાથે પરણાવવા માંડી, અને તેમના દેવોની પૂજા કરી.

પ્રથમ ન્યાયાધીશ ઓથનીએલ

7 આમ ઈસ્રાએલીઓ દેવની દૃષ્ટિમાં દુષ્ટ પાપી થઈ ગયા. પોતાના દેવ યહોવાને છોડી બઆલદેવ અને અશરોથની પૂજા કરવા લાગ્યા. 8 આથી ઈસ્રાએલીઓ ઉપર યહોવાનો ક્રોધ ભભૂકી ઊઠ્યો અને તેણે તેમને અરામ-નાહરાઈમના રાજા કૂશાન-રિશઆથાઈમના દ્વારા હરાવ્યા, અને આઠ વર્ષ સુધી તેઓએ તેની ગુલામી કરી. 9 ત્યાર પછી ઈસ્રાએલીઓએ યહોવાને ધા નાખી અને તેણે તેમને ઉગારવા માટે એક માણસ મોકલ્યો. એ કાલેબના નાના ભાઈ કનાઝનો દીકરો ઓથનીએલ હતો. 10 યહોવાનો આત્મા તેની સાથે હતો યહોવાએ તેને શક્તિ આપી હતી અને તે ઈસ્રાએલીઓનો ન્યાયાધીશ બન્યો. તેણે ઈસ્રાએલીઓને યુદ્ધમાં દોર્યા અને અરામના રાજા કૂશાનને હરાવવા માટે યહોવાએ તેની સહાય કરી. 11 આમ, ઓથનીએલ બિન કનાઝનું અવસાન થયું ત્યાં સુધી દેશમાં 40 વર્ષ શાંતિ રહી.

ન્યાયાધીશ એલૂદ

12 ત્યાર બાદ ફરી એકવાર ઈસ્રાએલીઓએ તેમના વર્તન દ્વારા યહોવા સામે પાપ કરવાનું શરૂ કર્યું, તેથી યહોવાએ મોઆબના રાજા એગ્લોનને શક્તિશાળી બનાવ્યો અને તેને ઈસ્રાએલીઓ સામે મોકલ્યો. 13 એગ્લોને અમોરીઓને અને અમાલેકીઓને ભેગા કરી ઈસ્રાએલીઓ ઉપર હુમલો કર્યો અને તાલનગર યરીખો ખજૂરીઓનો પ્રદેશ જીતી લીધું. 14 અઢાર વર્ષ પર્યંત ઈસ્રાએલીઓ મોઆબના રાજા એગ્લોનના તાબામાં રહ્યાં.

15 ત્યારબાદ તેઓએ યહોવાને પોતાને બચાવવા પોકાર કર્યો તેથી યહોવાએ એક વ્યક્તિને બિન્યામીનના કુળસમૂહના ગેરાના પુત્ર એલૂદને ઊભો કર્યો. તે ડાબોડી હતો, ઈસ્રાએલીઓએ તેને ખંડણી સાથે મોઆબના રાજા એગ્લોન પાસે મોકલ્યો. 16 એલૂદે પોતાના માટે દોઢકૂટ લાંબી બેધારી તલવાર બનાવી. અને પોતાની જમણી બાજુ કપડાં સાથે બાંધી દીધી.

17 ત્યારબાદ એલૂદે મોઆબના રાજા એગ્લોનને ખંડણી આપી. એગ્લોન શરીરે બહુ પુષ્ટ હતો. 18 ખંડણી અર્પણ આપી રહ્યાં પછી એલૂદે ખંડણી ઉપાડી લાવનારા સાથીઓને પાછા મોકલી દીધા. 19 પણ તે પોતે ગિલ્ગાલની મૂર્તિઓ પાસે રાજા આગળ પાછો ફર્યો અને કહ્યું, “હે રાજા, મારે આપને એક ખાનગી સંદેશો આપવાનો છે.”

રાજાએ તેને ચૂપ રહેવાનો હુકમ કર્યો અને પોતાના બધા સેવકોને રાજાએ બહાર મોકલી દીધા.

20રાજા તેના મહેલમાં ઉપલા માળે આવેલા પોતાના વરંડાના શીતળ ભાગમાં હતો જ્યારે તે એકલો હતો ત્યારે એહૂદ તેની પાસે ગયો અને તેને ગુપ્ત રીતે કહ્યું, “મારે આપને દેવનો એક ગુપ્ત સંદેશ આપવાનો છે.”

એટલે એલોન પોતાના આસન ઉપરથી ઊભો થઈ ગયો; 21અને એહૂદે પોતાના ડાબા હાથે જમણે પડખેથી તલવાર ખેંચી કાઢીને રાજાના પેટમાં ઊંડે સુધી હુલાવી દીધી. 22તલવારના પાના પછી મૂઠ પણ અંદર ઊતરી ગઈ અને તેના ઉપર ચરબી ફરી વળી, કારણ, એહૂદે તલવાર પાછી ખેંચી કાઢી નહોતી.

23પછી એહૂદે બહાર જઈ ઓરડીના બારણાં બંધ કરીને તાળું મારી દીધું. 24તેના ચાલ્યાં ગયા પછી એલોનના નોકરો આવ્યા અને બારણાંને તાળું મારેલું જોઈ તેમણે ધાર્યું કે રાજા ઠંડી ઓરડીના અંદરના ભાગમાં બાથરૂમમાં ગયા હશે. 25લાંબા સમય સુધી રાહ જોયા પછી પણ રાજાએ બારણું ના ઉઘાડ્યું ત્યારે તેઓને ચિંતા થઈ અને ચાવી લાવીને કળ ઉઘાડી, બારણું ખોલીને જોયું તો તેઓનો રાજા જમીન પર મરેલો પડ્યો હતો.

26તે લોકો રાહ જોતા હતાં તે દરમ્યાન એહૂદ ભાગી ગયો. તે પથરની ખીણો ઓળંગીને સેઈરાહ સુધી પહોંચી ગયો હતો. 27એફાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં આવીને તેણે રણશિંગડું વગાડ્યું અને ઈસ્રાએલી લોકો ટેકરી પરથી નીચે આવ્યા અને તેને અનુસર્યા. 28તેણે તેઓને કહ્યું, “મારી પાછળ આવો! કારણ, યહોવાએ તમારા દુશ્મન મોઆબીઓને તમારા હાથમાં સોંપી દીધા છે.”

આથી તેઓ તેની પાછળ નીચે ઊતરી આવ્યા અને તે લોકો જે ઘાટેથી ચર્દન નદી ઓળંગવાના હતાં તે કબજે કરી લીધા અને તેઓએ એક પણ જણને સીમા ઓળંગીને જવા દીધો નહી. 29તે પછી તેમણે મોઆબીઓ પર હુમલો કરી તેઓના આશરે 10,000 શૂરવીર ખડતલ મોઆબી યોદ્ધાઓને મારી નાખ્યા. એક પણ બચવા ન પામ્યો. 30તે દિવસે મોઆબીઓને ઈસ્રાએલીઓ આગળ નમવું પડ્યું, પછીના 80 વર્ષ સુધી દેશમાં શાંતિ રહી.

ન્યાયાધીશ શમગર

31એહૂદ પછી આનાથનો પુત્ર શમગર ન્યાયાધીશ બન્યો. તેણે 600 પલિસ્તીઓને મારી નાખ્યાં. તેણે ઈસ્રાએલી પ્રજાને ઉગારી હતી.

પ્રબોધિકા દબોરા સ્ત્રી ન્યાયાધીશ

4 એહૂદના મૃત્યુ પછી ઈસ્રાએલી પ્રજાએ ફરી એક વાર યહોવાની દૃષ્ટિએ પાપ ગણાય એવું આચરણ કર્યું. 2તેથી યહોવાની ઈચ્છા પ્રમાણે ઈસ્રાએલીઓને હાસોરમાં રાજ કરનાર કનાની રાજા યાબીનના હાથે પરાજીત કરાયા હતાં. તેના સૈન્યના સેનાપતિનું નામ સીસરો હતું જે હરોશેથ

હગોઈમમાં રહેતો હતો. 3યાબીન પાસે લોખંડના 900 રથ હતાં અને 20 વર્ષ સુધી તેણે ઈસ્રાએલીઓ ઉપર ભારે જુલમ ગુજાર્યો હતો, તેથી તેઓએ યહોવાને સહાય માટે પોકાર કર્યો. 4એ વખતે લપીદોથની પત્ની દબોરા ઈસ્રાએલીઓની ન્યાયાધીશ હતી. તે પ્રબોધિકા હતી, 5એફાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં રામા અને બેથેલની વચ્ચે એક મોટું તાડનું ઝાડ હતું. તેની નીચે તે બેસતી હતી. અને ઈસ્રાએલીઓ ત્યાં તેમના ન્યાય વિષે નિર્ણય કરવા માટે આવતા હતાં. 6એક દિવસ દબોરાએ નફતાલી પ્રાંતના કેદેશમાં રહેતા અબીનોમના પુત્ર બારાકને તેડાવ્યો અને તેને કહ્યું કે, “ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાએ તને આ હુકમ કર્યો છે, ‘નફતાલી અને ઝબુલોનના કુળસમૂહોમાંથી 10,000 સૈનિકોને લઈને તાબોર પર્વત ઉપર જા. 7હું યાબીનના સેનાપતિ સીસરાને તેના રથો અને યોદ્ધાઓ સાથે કિશોન નદીને કાંઠે લઈ આવીશ, પછી હું તેઓને તારા હાથમાં સોંપી દઈશ, તેથી તું અને ત્યાં હરાવી શકે.”

8બારાકે તેને કહ્યું, “તું જો મારી સાથે આવતી હોય તો હું જાઉં, પણ તું જો મારી સાથે ન આવતી હોય તો હું ન જાઉં.”

9તેણે જવાબ આપ્યો, “હું તારી સાથે જરૂર આવીશ,” પણ સીસરાને જીતવાનું શ્રેય તને મળશે નહી, કારણ, યહોવા સીસરાને એક સ્ત્રીના હાથમાં સોંપી દેનાર છે.”

ત્યાર બાદ દબોરા ઊભી થઈ અને બારક સાથે કેદેશ ગઈ. 10બારાક નફતાલી અને ઝબુલોનના કુળસમૂહો પાસે ગયો અને લોકોને બોલાવ્યા અને લગભગ 10,000 માણસોને સૈન્ય માટે લઈને તે ગયો દબોરા પણ તેની સાથે ગઈ.

11કેની જાતિના હેબેર જે બીજા કેની લોકોથી અલગ પડી ગયો હતો અને તેણે પોતાનો તંબુ કેદેશ નજીક એલોન-સાનીમની પાસે નાખ્યો હતો. કેનીઓ-મૂસાના સાળા હોબાબના વંશજો હતા. 12સીસરાને સમાચાર મળ્યાં કે અબીનોમના પુત્ર બારાક તેના સૈન્ય સાથે તાબોર પર્વત ઉપર ગયા છે. 13એટલે સીસરાએ પોતાના બધા 900 લોખંડના રથોને તેમજ પોતાના બધા સૈનિકોને હરોશેથ-હગોઈમથી કિશોન નદી આગળ ભેગા કર્યા.

14ત્યારે બારાકને દબોરાએ કહ્યું, “જલદી ઉભો થા! યહોવાએ આજે સીસરાને તારા હાથમાં સોંપી દીધો છે. અત્યારે પણ યહોવા તારા માટે લડે છે.” આથી બારાક 10,000નું સૈન્ય લઈને દુશ્મનો પર હુમલો કરવા તાબોર પર્વતના ઢોળાવો પરથી નીચે ધસી આવ્યો. 15યહોવાએ બારાકને સીસરા પર હુમલો કરવા મદદ કરી અને તેના બધા રથ-સૈનિકોને બારાકનું લશ્કર જોઈને બેબાકળાં બનાવી દીધાં. સીસરા પોતે રથમાંથી કૂદીને ભાગી ગયો. 16બારાકે તેના સૈન્ય સાથે હરોશેથ-હગોઈમ સુધી સીસરાના રથોનો અને લશ્કરનો પીછો પકડ્યો. સીસરાનું સમગ્ર સૈન્ય હણાઈ ગયું એકેય માણસ જીવતો રહેવા પામ્યો નહી.

17સીસરા ભાગી ગયો અને દોડતો કેની હેબેરની પત્ની યાએલના તંબૂએ પહોંચી ગયો. કારણ હાસોરના રાજા યાબીન અને કેની હેબેરના પરિવાર વચ્ચે સારા પારિવારીક સંબંધો

હતાં. 18સીસરાને મળવા માટે યાએલ સામે આવીને ઊભી રહી અને બોલી, “આવો, નામદાર, અંદર આવો, ડરશો નહીં.” આથી તે તંબુમાં ગયો અને તેણીએ તેને ધાબળા વડે ઢાંકી દીધો.

19સીસરાએ યાએલને કહ્યું, “મને તરસ લાગી છે, મને પીવા માટે થોડું પાણી આપ.” તેથી તેણીએ તેને દૂધની ભરેલી મશક આપી અને ફરી તેને ઢાંકી દીધો.

20પછી સીસરાએ યાએલને કહ્યું, “તંબુના બારણામાં ઊભી રહે, અને કોઈ મારી તપાસ કરવા આવે અને પૂછે કે અંદર કોઈ છે, તો કહેજે, ‘ના.’”

21પણ તે ખૂબ થાકેલો હતો અને જલદીથી ઘસઘસાટ સૂઈ ગયો ત્યારે હેબરની પત્ની યાએલે એક હથોડો અને તંબુનો ખીલ્લો લઈને સીસરાના માથામાં ઠોકી દીધો તેથી સીસરો આમ મૃત્યુ પામ્યો.

22જ્યારે સીસરાને શોધતો શોધતો બારાક ત્યાં આવ્યો ત્યારે યાએલે આવીને તેને કહ્યું, “આવો, તમે જે માણસને શોધો છો તે હું બતાવું.” તે તેની સાથે તંબુમાં ગયો અને ત્યાં તેણે તંબુનો ખીલ્લો જોયો જે સીસરાના માથામાં હતો અને તે મૃત પડ્યો હતો.

23તેથી તે દિવસે દેવે કનાનના રાજા યાબીનને ઈસ્રાએલીઓ માટે હરાવ્યો. 24ત્યારબાદ ઈસ્રાએલીઓ કનાનના રાજા યાબીન સામેના હુમલાઓમાં વધુને વધુ બળવાન થતા ગયા અને આખરે તેમણે તેનો નાશ કર્યો.

દબોરાનું ગીત

5 તે દિવસે દબોરા અને અબીનોમના પુત્ર બારાકે આ ગીત ગાયું.

2“યહોવાની સ્તુતિ કરો, ગુણગાન ગાઓ! કારણ કે ઈસ્રાએલના યોદ્ધાઓ તૈયાર હતાં અને એક સક્ષમ નેતા દ્વારા દોરાર્થે જવા માટે આગળ આવ્યાં.

3ઓ રાજાઓ, સાંભળો, હું યહોવાના ગીતો ગાઉં છું, હું ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાની સ્તુતિ ગાઉં છું.

4હે યહોવા, તમે સેઈરમાંથી બહાર આવ્યા, તમે અદોમના પ્રદેશમાંથી નીકળ્યા, અને તે સમયે ધરતી ધ્રૂજતી હતી, આકાશ કંપતું હતું, અને વાદળાં પાણી રેડી રહ્યાં હતાં.

5સિનાઈના દેવ, યહોવાની સામે, ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાની સામે પર્વતો પણ થરથરી ગયા.

6આનાથના પુત્ર શામ્ગારના સમયમાં, યાએલના સમયમાં, ધોરીમાર્ગો પરની લોકોની અવરજવર થંભી ગઈ, અને લોકોએ નાના રસ્તાઓ પરથી ચાલવાનું શરૂ કર્યું.

7ઓ દબોરા, તું ઈસ્રાએલની માતા સમી પ્રગટી ત્યાં સુધી ઈસ્રાએલનાં બધાં ગામડાંઓ બિલકુલ ઉજ્જડ-નિર્જન હતાં. ત્યાં ફક્ત મોટા નગરો હતાં. 8ઈસ્રાએલીઓએ નવા દેવ પસંદ કર્યાં, પછી તેઓને નગર દરવાજે લડવું પડતું હતું.

ભલે તેઓ સંખ્યાની દ્રષ્ટિએ 40,000 યોદ્ધાઓ હતાં, પરંતુ તેમની પાસે તલવાર કે બખ્તર નહોતાં!

9હું મારી જાતને શૂરવીર ઈસ્રાએલી સૈનિકોને સોપી દઈશ, યહોવાની સ્તુતિ કરો!

10અરે, ઓ શ્વેત ગર્દભો પર સવારી કરનારાઓ, કિંમતી ગાલીયા પર બેસનારાઓ, પગપાળા પંથ કાપનારાઓ,

11ઓ જળાશયો આગળ એકત્ર થઈને આનંદના પોકારો કરતાં લોકો યહોવાનાં વિજયગીત ગાય છે. યહોવાએ ઈસ્રાએલના ખેડૂતોના સૈન્ય વડે મહા ઉદ્ધાર કર્યાં છે. યહોવાના લોકોએ દરવાજાઓમાં થઈને કૂચ કરી.

12યહોવાના લોકો નગરમાંથી બહાર દોડી આવ્યા. દબોરા, ઊભી થા અને યહોવાની સ્તુતિ ગાઓ, અબીનોમના પુત્ર બારાક, ઊભો થા, અને દુશ્મનોને પકડી લે.

13પછી યહોવાના લોકોમાંથી બચેલા શક્તિશાળી યોદ્ધાઓની સામે નીચે આવ્યા. યોદ્ધાઓની વિરૂદ્ધ તેઓ મારી સાથે નીચે આવ્યા.

14એફાઈમના લોકો જેઓ અમાલેકી વચ્ચે રહેતા હતાં, તે બિન્યામીન, તારા લોકો સાથે નીચે આવ્યા.” માખીરથી સેનાપતિઓ કૂચ કરીને ઘસી આવ્યા, ઝબુલોનના કુળસમૂહના અધિકારીઓ પણ આવી પહોંચ્યા.

15ઈસ્સાખારના આગેવાનો દબોરા સાથે હતાં: ઈસ્સાખારના લોકો બારાકની સાથે રહ્યાં, તેના હુકમથી તેઓ લડાઈના મેદાનમાં ગયા. પણ રૂબેનના કુળનાં સૈનિકો લાંબા સમય સુધી ચર્ચા કરતા રહ્યાં તેથી તેઓ લડવા માટે ન ગયા.

16કેમ તમે ઢોરની કાંઠમાં બેસી રહ્યાં હતાં? ઘેટાંના ટોળા માટે વગાડવામાં આવતું સંગીત સાંભળતા રૂબેનના સૈનિકો લાંબા વખત સુધી ચર્ચા કરતા હતાં.

17યર્દન નદીની બીજી બાજુએ ગિલયાદના લોકો ઘરમાંજ રહ્યાં, દાનના લોકો વહાણો પાસે શા માટે રહ્યા? આશરના લોકો સમુદ્રકાંઠે રોકાઈ રહ્યાં, અને તેઓ ખાડી પાસે રાહ જોતા રહ્યાં.

18પણ ઝબુલોનના લોકોએ જીવ જોખમમાં મૂક્યો, નફતાલીના લોકોએ પણ યુદ્ધના મેદાનમાં પ્રાણ આપવાની હિંમત કરી મૃત્યુનો સામનો કર્યો.

19રાજાઓ આવ્યા અને તાઅનાખમાં આવેલી મગિદો નદીની નજીક યુદ્ધ શરૂ થયું. કનાનના રાજાઓ યુદ્ધ ચડયા, પણ તેઓને લૂંટ તરીકે ચાંદી ન મળી, જેના માટે તેઓ લડ્યા હતાં.

20આકાશના તારાઓ પણ લડ્યા. તેઓ આકાશમાંના તેમના ભ્રમણ માર્ગોમાંથી સીસરા સામે લડયા.

21પ્રાચીન કિશોન નદીના ધસમસતા પૂર તેમને તાણી ગયા, ઓ મારા આત્મા, મજબૂત બન અને આગળ ધસ.

22જેવા ઘોડાઓ પૂરપાટ દોડવા લાગ્યા કે તેમના દાબડા ભોંય પર પડવાવા લાગ્યા.

23યહોવાનો દૂત કહે છે, “મેરોઝ પર શ્રાપ ઊતરશે, તેના વતનીઓ ઉપર શ્રાપ ઊતરશે.” તેઓ યહોવાની મદદે આવ્યા નહોતા; યોદ્ધાઓ વિરૂદ્ધ યહોવાને મદદ કરવા.

24હેબર કેનીની પત્ની યાએલ બધી સ્ત્રીઓથી વધારે આશીર્વાદિત થશે તંબુઓમાં રહેનારી સ્ત્રીઓમાં એ સૌથી

વધુ ભાગ્યશાળી છે. 25સીસરાએ જ્યારે પાણી માગ્યું તો એણે તેને કિંમતી દૂધ આપ્યું શ્રેષ્ઠ વાટકામાં.

26તેણે હાથ લંબાવીને તંબુનો ખીલો લીધો, અને જમણે હાથે તેણે કારીગરનો હથોડો ઉપાડ્યો, પછી સીસરાના માથામાં તે આરપાર ઠોકી દીધો.

27તે યોએલના ચરણોમાં ઢળી પડ્યો અને જ્યાં પડ્યો ત્યાં જ મરી ગયો.

28સીસરાની મા બારીમાંથી જોવા માટે ડોકું કાઢે છે, અને મોટેથી ચીસ પાડે છે, “હજી તેનો રથ આવતો કેમ નથી? હજી તેના ઘોડા પાછા કેમ ફરતા નથી?”

29તેથી તેણીની સખીઓમાંની સૌથી શાણીએ જવાબ આપ્યો. ચોક્કસ તે પોતાની જાતને કહી રહી હતી.

30“તેઓ પુષ્કળ વસ્તુઓ લૂંટતા હશે અને ભાગ વહેંચતા હશે. પ્રત્યેક યોદ્ધાને માટે એક સ્ત્રી, સીસરા માટે બે સ્ત્રીઓ વસ્ત્રો, લૂંટારાની ગરદન માટે ખૂબ મોંઘી એક શાલ!”

31આમ, ઓ યહોવા, તમારા સર્વ શત્રુઓ નાશ પામો, પરંતુ તારા ભક્તો ઊગતા પ્રખર સૂર્યની જેમ ઝળહળી ઊઠો ત્યારબાદ 40 વર્ષ સુધી દેશમાં શાંતિ રહી.

મિથાનીઓનું ઈસ્રાએલીઓ સાથે યુદ્ધ

6 ત્યારબાદ ફરીવાર યહોવાની દૃષ્ટિએ પાપ ગણાય એવું આચરણ ઈસ્રાએલી પ્રજાએ કર્યું. અને તેણે તેઓને સાત વર્ષ સુધી મિથાનીઓના હાથમાં સોંપી હેરાન-પરેશાન કર્યાં.

2ઈસ્રાએલી પ્રજા કરતાં મિથાનીઓ વધારે શક્તિશાળી હતાં એટલે મિથાનીઓની કૂરતાથી પોતાને બચાવવા માટે ઈસ્રાએલી પ્રજાને પર્વત પર ટેકરીની ગુફાઓમાં અને અન્ય ગુપ્ત જગ્યાએ ભરાઈ જવું પડ્યું. 3જ્યારે જ્યારે ઈસ્રાએલી પ્રજા પોતાના ખેતરોમાં વાવણી કરતી ત્યારે ત્યારે મિથાનીઓ, અમાલેકીઓ અને બીજી પૂર્વની પ્રજાઓ આવીને તેમના ઉપર હુમલો કરતી. સ્ત્રીઓ એક ગાઝા સુધીના પ્રદેશમાં પડાવ નાખીને ત્યાં નિવાસ કરતા, તેઓ ત્યાં રહેતા અને લોકોના પાક અને કાપણીનો નાશ કરતા. તેઓ ઈસ્રાએલીઓ માટે કશું જ ખાવાનું રહેવા દેતા નહીં, નહીં ઘેટું, નહીં બકરી, નહીં બળદ કે નહીં ગધેડું.

5તેઓ તેમના ઢોર અને તેમના તંબુઓ સાથે ટોળાબંધ ચડી આવતા, અને લોકો ઉપર મધમાખી ની જેમ ત્રાટકતા એમનાં ઊંટ ગણ્યા ગણ્યા એમ નહોતાં, અને તેઓ બધાં ભૂમિનો નાશ કરવા આવતા. 6આમ ઈસ્રાએલીઓ મિથાનીઓ આગળ લાચાર હતાં.

7આથી ઈસ્રાએલીઓએ મિથાનીઓ સામે મદદ મેળવવા યહોવાને પોકાર કર્યો. 8ત્યારે યહોવાએ એક પ્રબોધક દ્વારા સંદેશો મોકલ્યા, તેણે તેઓને કહ્યું, “ઈસ્રાએલના દેવ યહોવા જે કહે છે તે આ છે; તમને મિસરમાંથી મેં બહાર કાઢ્યા હતાં અને તમને ગુલામીમાંથી મુક્ત કર્યાં હતાં. 9મિસરીઓના અને તમારા ઉપર જુલમ ગુજારનારાઓના હાથમાંથી તમને છોડાવનાર હું હતો. આ લોકોને મેં તમારી સામેથી હાંકી

કાઢ્યા હતાં, અને તેમની જમીન તમને આપી હતી.’ 10મેં તમને કહ્યું હતું ‘હું તમારો દેવ યહોવા છું; તમે જે અમોરીઓના દેશમાં અત્યારે વસો છો તેમના દેવોની પૂજા કરશો નહીં.’ પણ તમે મારી વાત સાંભળી નથી.”

ગિદિયોનની મુલાકાતે યહોવાનો દૂત

11એક દિવસ યહોવાનો દૂત અબીએઝેરી કુટુંબના યોઆશની માલિકોના ઓફા ગામે ગયો હતો અને ઓકના ઝાડ નીચે બેઠો. યોઆશનો પુત્ર ગિદિયોન મિથાનીઓની નજર નપડે માટે દ્રાક્ષના કોલુમાં ઘઉં જૂડતો હતો. 12યહોવાના દૂતે તેને દર્શન દઈને કહ્યું, “મહાન યોદ્ધા, યહોવા તારી સાથે છે.”

13ત્યારે પછી ગિદિયોને કહ્યું, “મારા યહોવા, જો યહોવા સાચેજ મારી અને ઈસ્રાએલીઓની પડખે હોય તો અમને આ બધું શું થયું? અમારા પિતૃઓએ અમને યહોવાના પ્રચંડ કાર્યો વિષે કહ્યું હતું જ્યારે તેઓ તેમને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતાં, અને જ્યારે તેઓએ આ વિષે વાત કરી ત્યારે તેઓએ અદભૂત શોર્ય અને મહાન ઘટનાનું વર્ણન કર્યું હતું. તે બધાં ક્યાં ગયા? હવે આજે તો યહોવાએ અમારો ત્યાગ કર્યો છે અને અમને મિથાનીઓના હાથમાં સોંપી દીધા છે.”

14પછી યહોવાએ તેના તરફ વળીને કહ્યું, “જા, અને તારી તાકાતથી તું ઈસ્રાએલીઓને મિથાનીઓના હાથમાંથી છોડાવ. હું પોતે જ તને મોકલું છું.”

15ગિદિયોને કહ્યું, “પણ, યહોવા, હું ઈસ્રાએલીઓને કેવી રીતે છોડાવી શકું? તમે જાણો છો કે મારું કુળસમૂહ મનાશ્શાના વંશમાં નબળામાં નબળું છે, અને મારા બાપના કુટુંબમાં હું સૌથી નાનો માણસ છું.”

16ત્યારે યહોવાએ કહ્યું, “હું તારી મદદમાં રહીશ અને તું મિથાનીઓને તેઓ જાણે એકજ માણસ હોય તેમ કચડી શકીશ.”

17ગિદિયોને યહોવાને કહ્યું, “જો તમે મારા પર પ્રસન્ન થયા હો તો તમેજ મારી સાથે વાત કરો છો એની કોઈ નિશાની આપો; 18અને જ્યાં સુધી હું તમને અર્પણ લાવીને ના ધરાવું ત્યાં સુધી અહીંથી ચાલ્યા જશો નહીં.”

યહોવાએ કહ્યું, “તું પાછો આવે ત્યાં સુધી હું અહીંજ રહીશ.”

19આથી ગિદિયોને જલદી ઘેર જઈને એક લવારું લઈને રાંધ્યું તથા એક એફાલ * લોટની બેખમીર રોટલી બનાવી. તેણે માંસ એક ટોપલીમાં મૂક્યું. રસો તપેલીમાં લીધો અને તે બધું તે ઓકના ઝાડ નીચે લાવ્યો અને તેણે યહોવાને ધરાવ્યું.

20યહોવાના દેવદૂતે કહ્યું, “માંસ અને રોટલી આ ખડક ઉપર મૂક અને તેના પર રસો રેડી દે.” ગિદિયોને તે પ્રમાણે કર્યું.

21ત્યારે યહોવાના દૂતે પોતાના હાથમાંની લાકડી લંબાવીને તેની અણી માંસને અને બેખમીર રોટલીને અડાડી. તરત જ ખડકમાંથી અગ્નિ પ્રગટયો અને તે માંસને તથા રોટલીને સ્વાહા કરી ગયો. અને એ જ ક્ષણે યહોવાનો દૂત અલોપ થઈ ગયો. 22ગિદિયોને ત્યારે જાણ્યું અને તેને ખાતરી થઈ કે એ યહોવાનો દૂત હતો. અને તે બોલી ઊઠયો, “મને અફસોસ! ઓ યહોવા સર્વસમર્થ, કારણ કે મેં યહોવાના દૂતને મોંઢા મોંઢ જોયો છે.”

23પણ યહોવાએ તેને કહ્યું, “શાંતિ રાખ, ડરીશ નહીં, તું મરી નહીં જાય.” 24ત્યાર બાદ ગિદિયોન ત્યાં ગયો અને ત્યાં યહોવાને માટે એક વેદી બાંધી અને તેનું નામ ‘યહોવાની શાંતિ’ પાડ્યું. આજના દિવસે પણ એ વેદી “યહોવાની શાંતિ” યહોવા શાલોમ: ઓફાહ નગરમાં છે જ્યાં અબીએઝરીનું કુટુંબ વસે છે.

બઆલની વેદીને ભાંગતો ગિદિયોન

25તે રાત્રે યહોવાએ ગિદિયોનને કહ્યું, “તારા પિતાનો સાત વર્ષની ઉંમરનો શ્રેષ્ઠ બળદ લે. તારા પિતાની જે બઆલદેવની વેદી છે તે તોડી પાડ. 26અને તેની પાસેની અશરાદેવીની પ્રતિમાને કાપી નાખ, અને ત્યાર પછી આ ટેકરા ઉપર તારા દેવ યહોવાને માટે યોગ્ય રીતે બાંધેલી વેદી બનાવ. પછી પેલો બીજો બળદ લઈને તે કાપી નાખેલી પ્રતિમાનાં લાકડાં વડે અર્પણ ચઢાવ.”

27પછી ગિદિયોને દસ નોકરોને લઈને યહોવાના કથ્યા પ્રમાણે કર્યું. પણ તેને પોતાનાં કુટુંબીજનોની અને ગામ લોકોની બીક લાગતી હતી એથી તેણે આ કામ દિવસે ન કરતાં રાત્રે કર્યું.

28બીજે દિવસે સવારે લોકોની અવરજવર શરૂ થઈ ત્યારે લોકોએ જોયું કે બઆલની વેદીને તોડી નાખી છે, તેની પાસેની અશરાદેવીનો સ્તંભ તોડી નાખવામાં આવ્યો છે. તેઓએ એક નવી બાંધેલી વેદી પણ જોઈ જ્યાં બીજા બળદનું અર્પણ કરાયું હતું.

29તેઓ એકબીજાને પૂછવા લાગ્યા, “આ કોણે કર્યું?” અને તેમણે તપાસ કરી, આખરે તેઓને ખબર પડી કે, “યોઆશના પુત્ર ગિદિયોને આ કર્યું છે.”

30ત્યારે તેમણે યોઆશને કહ્યું, “તારા પુત્રને બહાર કાઢ, અને મૃત્યુદંડની સજા થશે જ; કારણ, એણે બઆલની વેદી ઉખાડી નાખી છે અને તેની પાસેની અશરાદેવીની પ્રતિમા કાપી નાખી છે.”

31પરંતુ યોઆશ તેની સામે ભેગા થયેલાં લોકોને કહ્યું, “તમે શા માટે બઆલનો પક્ષ લો છો? શા માટે તમે તેને બચાવવા માગો છો? જે કોઈ બઆલનો પક્ષ કરશે તેને સવાર થતાં પહેલાં મારી નાખવામાં આવશે. જો બઆલ ખરેખરા દેવ હોય અને કોઈ તેની વેદી તોડી પાડે તો તે પોતાની જાતનો બચાવ કરે. 32ત્યારથી ગિદિયોનનું નામ ‘યેરૂબબઆલ’ પડ્યું, કારણ યોઆશે કહ્યું, “તેણે બઆલની વેદી તોડી પાડી છે.”

મિથાનીઓને હરાવતો ગિદિયોન

33ત્યારબાદ મિથાનીઓએ, અમાલેકીઓએ અને પૂર્વની અન્ય પ્રજાઓએ ભેગા થઈને યર્દન નદી ઓળંગી ચિઝ્ઝઅલની ખીણમાં તેમના તંબૂ તાણ્યા. 34પછી યહોવાનો આત્મા ગિદિયોનમાં આવ્યો યુદ્ધમાં જવાનું આહવાન આપવા તેણે રણશિંગડું ફૂંક્યું, તેથી અબીએઝરના પુરુષો તેની પાસે ભેગા થયા. 35તેણે મનાશાના કુળસમૂહના સમગ્ર પ્રદેશમાં પોતાના માણસો મોકલ્યાં અને ત્યાંથી લોકોને બોલાવી લીધા. અને તે બધાં તેની આજુબાજુ ભેગા થયાં તેણે આશર, ઝબુલોન અને નફતાલીના લોકોને કાસદો મોકલ્યા અને તે કુળસમૂહોના લોકો પણ તેને આવી મળ્યાં.

36પછી ગિદિયોને દેવને પૂછ્યું “તમે મને વચન આપ્યું છે તે મુજબ તમે કહ્યું છે કે તમે ઈસ્રાએલીઓને બચાવશો, 37તેથી હું આ ઘઉં ઝૂડવાની જમીન ઉપર ઊંચ પાથરું છું, જો એ ઊંચ ઉપર જ ઝાકળ જોવામાં આવે અને બધી જમીન સૂકી હોય, તો હું સમજીશ કે તમે વચન આપ્યા પ્રમાણે મારા હાથે ઈસ્રાએલીઓને બચાવવાના છો.”

38અને એ જ પ્રમાણે થયું. બીજા દિવસે તે સવારમાં વહેલો ઊઠયો, અને તેણે ઊંચને નીચોવ્યું, તો તેમાંથી કટોરો ભરાય એટલું ઝાકળ નીકળ્યું.

39પછી ગિદિયોને દેવને કહ્યું, “મારા પર કોપ ન કરશો, હજી એક વાર મને બોલવા દો. હજી એક વખત મને ઊંચ દ્વારા તમારી કસોટી કરવા દો. આ વખતે ઊંચ કોરુંજ રહે અને માત્ર ચારેબાજુ જમીન ઉપર જ ઝાકળ પડે એમ કરો.”

40તે રાત્રે તેણે માગ્યું તે પ્રમાણે દેવે કર્યું, ઊંચ કોરું રહ્યું અને જમીન ઉપર ઝાકળ પડ્યું.

7 યેરૂબબઆલ એટલે કે ગિદિયોન અને તેની સાથેના બધા લોકો વહેલા ઊઠયા અને તેમણે હરોદના ઝરણા નજીક પોતાની છાવણી નાખી. મિથાનીઓની છાવણી ઈસ્રાએલીઓની ઉત્તરે મોરે પર્વતની તળેટીની ખીણના પ્રદેશમાં હતી.

2યહોવાએ ગિદિયોનને કહ્યું, “તારી પાસે લશ્કરમાં ઘણા બધાં સૈનિકો છે એટલી મોટી સંખ્યામાં કે હું તેમને મિથાનીઓ સામે યુદ્ધમાં મોકલવા ચાહતો નથી, કારણ કે તેઓ કદાચ બડાશ મારીને કહે કે, તેઓ પોતાના શોર્યથી જીત્યા છે. નહીં કે યહોવાની શક્તિથી. 3માટે તું એ લોકોમાં જાહેરાત કર કે, ‘જે કોઈ ડરનો માર્યો થયરતો હોય તો તે તરત જ ગિલયાદ પર્વત છોડીને ઘેર પાછો ચાલ્યો જાય.’”

ત્યારે 22,000 સૈનિકો પાછા ઘેર ગયા અને 10,000 બાકી રહ્યાં. 4પછી યહોવાએ ગિદિયોનને કહ્યું, “હજી પણ સંખ્યા મોટી છે. તમારું લશ્કર વિશાળ છે. તેઓને પાણીના ઝરા પાસે લાવ; ત્યાં હું નક્કી કરીશ કે તારા બદલે કોણ જશે. હું જો તને એમ કહું કે, ‘આ માણસ તારી સાથે આવશે’ તો તે તારી સાથે આવશે, અને હું જ્યારે તને એમ કહું કે, ‘પેલો માણસ તારી સાથે નહીં આવે’ તો તે તારી સાથે નહીં આવે.”

ગિદિયોન બધા લોકોને પાણીના ઝરા પાસે લઈ ગયો. જ્યાં યહોવાએ તેને કહ્યું, “જે લોકો કૂતરાની જેમ પોતાની જીભ વડે પાણી પીશે તેમને એક બાજુ રાખ અને જેઓ પાણી પીવા માટે ઘૂંટણિયે પડે તેમને બીજા સમૂહમાં રાખ.”

6કૂતરાની જેમ જીભ વડે પાણી પીનારા લોકોની સંખ્યા 300 હતી. બાકીના બધા પાણી પીવા માટે ઘૂંટણિયે પડ્યા હતાં.

7પછી યહોવાએ ગિદિયોનને કહ્યું, “જીભથી પાણી પીનારા માણસોની સંખ્યા 300 છે. આ 300 માણસ દ્વારા હું તને જીત અપાવીશ અને મિદ્યાનીઓને તારા હાથમાં સોંપી દઈશ; બાકીના બધા સૈનિકો પોતપોતાને ઘરે પાછા જાય.”

8તેથી ગિદિયોને 300 માણસોને રાખીને બાકીના બધાને ઘરે પાછા મોકલ્યા, પણ આ માણસોએ ખોરાક અને રણશિંગા પોતાના માટે રાખી લીધાં.

મિદ્યાનીઓની છાવણી તેઓની છાવણીની નીચેની ખીણમાં હતી. 9તે દિવસે રાત્રે યહોવાએ ગિદિયોનને કહ્યું, “ઊઠ, તારું સૈન્ય લઈને તું તાબડતોબ મિદ્યાનીઓની છાવણી પર હુમલો કર, કારણ, મેં તેમને તારા હાથમાં સોંપી દીધા છે. 10પણ જો તને હુમલો કરતા ડર લાગતો હોય તો પહેલા તું એકલો તારા નોકર પુરાહ સાથે છાવણીમાં જા, 11તેઓની વાત ધ્યાનથી સાંભળ, અને તને પુષ્કળ પ્રોત્સાહન મળશે.”

તેથી તે પોતાના નોકર પુરાહને લઈને રાતના અંધારામાં દુશ્મનોની છાવણીમાં-મિદ્યાનીઓની લશ્કરી ટૂકડી પાસે ત્યાં ગયો. 12મિદ્યાનીઓ, અમાલેકીઓ તથા પૂર્વની અન્ય પ્રજાઓ અસંખ્ય સૈનિકોની સાથે તીડોની જેમ ખીણમાં પથરાયેલી હતી, તેમની પાસે દરિયાની રેતીની જેમ પથરાયેલા અસંખ્ય ઊંટ હતાં.

13જ્યારે ગિદિયોન ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે એક માણસ બીજા માણસને પોતાના સ્વપ્નની વાત કહેતો હતો; તે બોલ્યો, “મને એવું સ્વપ્ન આવ્યું કે એક જવની રોટલી મિદ્યાનીઓની છાવણીમાં ગબડતી ગબડતી આવી અને એક તંબૂ આગળ પહોંચતાં તેની સાથે અથડાઈ એટલે તંબૂ તૂટી પડ્યો.”

14બીજા માણસે જવાબ આપ્યો, “જરૂર, એ ઈસ્રાએલી યોઆશના પુત્ર ગિદિયોનની તલવાર જ હોવી જોઈએ. તારા સ્વપ્નનો એ જ ખુલાસો હોઈ શકે. દેવે મિદ્યાનને અને એના આખા સૈન્યને ગિદિયોનના હાથમાં સોંપી દીધાં છે.”

15જ્યારે ગિદિયોને સ્વપ્ન અને તેનો ખુલાસો સાંભળ્યો ત્યારે તેણે દેવની ઉપાસના કરી અને પછી ઈસ્રાએલીઓની છાવણીમાં જઈને બોલ્યો, “ઊઠો, યહોવાએ મિદ્યાનીઓની છાવણી અને લોકો તમારા હાથમાં સોંપી દીધા છે,” 16તેણે 300 સૈનિકોનું સૈન્ય લીધું અને તેને ત્રણ ટૂકડીઓમાં વહેંચી નાખ્યું, તેણે દરેક માણસને એક રણશિંગડું આપ્યું અને એક ખાલી બરણી તેમાં મશાલ મૂકીને આપી. 17પછી તેણે તેમને કહ્યું, “મારા ઉપર નજર રાખજો, છાવણી પાસે પહોંચતાં જ હું જેમ કરું તેમ કરજો, 18જ્યારે હું અને મારા માણસો અમારાં રણશિંગડાં વગાડીએ ત્યારે તમે પણ છાવણીને ફરતે

તમારા રણશિંગડાં વગાડજો, અને પોકાર કરજો કે, ‘યહોવાનો જય! ગિદિયોનનો જય!’”

19મિદ્યાન પાસે ગિદિયોન અને તેની સાથેના 100 માણસો મધરાતની ચોકીની શરૂઆતમાં, જ્યારે તેઓએ સંત્રીઓ હજી હમણાં જ બદલ્યા હતા. ત્યાં છાવણીમાં પહોંચ્યા એ લોકોએ તેમના રણશિંગડાં ફૂંક્યાં અને હાથમાંની બરણીઓ ફોડી નાખી.

20ગિદિયોનના લશ્કરની ત્રણ ટુકડીઓએ રણશિંગડાં ફૂંક્યા અને બરણીઓ ફોડી નાખી, પછી તેમના ડાબા હાથમાં મશાલો પકડી અને જમણા હાથમાં રણશિંગડા પકડ્યા જેથી તેઓ તેને ફૂંકી શકે પછી તેઓએ પોકાર કર્યો, “યહોવાનો જય, ગિદિયોનનો જય!”

21પ્રત્યેક માણસ છાવણીની ફરતે ગિદિયોનના બધાં માણસો પોતાની જગ્યાએ ઊભા રહ્યાં. મિદ્યાની છાવણીના બધાં લોકો ભયથી ચીસ પાડીને ભાગવા લાગ્યાં. 22જ્યારે પેલા 300 માણસો રણશિંગડાં ફૂંકતાં હતાં તેના અવાજથી યહોવાએ શત્રુ-સૈન્યને એવું ગૂંચવી નાખ્યું કે છાવણીમાં સર્વત્ર તેઓ બધા અંદરો અંદર લડીને એકબીજાને મારવા લાગ્યા. તેઓનું લશ્કર સરેરાહની દિશામાં બેથશિદ્રાહ સુધી અને ટાબ્બાથ નજીક આવેલા આબેલ-મહોલા સુધી નાસી ગયું.

23પછી ગિદિયોને નફતાલીના, આશર અને આખા મનાશ્શાના કુળસમૂહોના પ્રદેશના ઈસ્રાએલીઓને તેને મદદ કરવા બોલાવડાવ્યા અને તેમણે નાસી ગયેલા મિદ્યાનીઓનો પીછો પકડ્યો. 24પછી ગિદિયોને એફાઈમના સમગ્ર પહાડી પ્રદેશમાં પોતાના સંદેશવાહકો મોકલ્યા અને જાહેર કરાવડાવ્યું કે, “ઊતરી આવો, મિદ્યાનીઓનો સામનો કરો અને તેઓ નદી પાર ઊતરે તે પહેલા બેથબારાહથી યર્દન નદીના બધા પાણીવાળા સ્થળો કબજે કરી લો.”

જેથી એફાઈમના કુળસમૂહને ભેગું કરવામાં આવ્યું, અને તેમણે બેથબારાહ સુધીના યર્દન નદીના તમામ પાણીવાળા સ્થળો કબજો કરી લીધા. 25તેમણે મિદ્યાનીઓના બે સરદારો ઓરેબ અને ઝએબને જીવતા કેદ પકડ્યા. ઓરેબને ઓરેબ ખડક પાસે મારી નાખવામાં આવ્યો અને ઝએબને ઝએબના દ્રાક્ષાકુંડ * પાસે મારી નાખવામાં આવ્યો. તે પછી પણ તેઓએ ફરીથી મિદ્યાનીઓનો પીછો કરવો ચાલુ રાખ્યો, અને તેઓ ઓરેબ અને ઝએબનાં માથાં યર્દનને પેલે પાર ગિદિયોન લઈ આવ્યા.

8 એફાઈમ કુળના આગેવાન લોકોએ ગિદિયોન પર રોષે ભરાઈને કહ્યું, “તમે અમારી સાથે આવો વર્તાવ શા માટે કર્યો? તમે મિદ્યાનીઓ સાથે લડવા માટે ગયા ત્યારે તમે અમને શા માટે ના બોલાવ્યા? આમ એમને તે લોકોએ સખત ઠપકો આપ્યો.”

ઓરેબને ... ઝએબના દ્રાક્ષાકુંડ જે જગ્યા પર ઓરેબને મારી નાખાયો હતો તેને ઓરેબનો ખડક કહેવામાં આવે છે. અને જ્યાં ઝએબને મારી નાખાયો હતો તેને ઝએબના દ્રાક્ષાકુંડ કહે છે.

2પણ ગિદિયોને કહ્યું, “તમારી તુલનામાં મેં જે કંઈ કર્યું છે એ તો કંઈ વિસાતમાં નથી. તમે એફાઈમના લોકોએ જે કર્યું છે તે મારા સમગ્ર કુળ કુટુંબે જે કર્યું છે તેના કરતાં કયાંય ચડિયાતું છે. કંદેવે તમારા જ હાથમાં મિધાનીઓના સરદારો ઓરેબ અને ઝએબને સુપ્રત કર્યા તેની તુલનામાં મેં શું કર્યું છે?” ત્યારે જ તેઓ શાંત થયા.

બે રાજાઓ કબ્જે કરતો ગિદિયોન

4300સો સૈનિકો સાથે ગિદિયોન યર્દન નદી ઓળંગી ગયો તેઓ બધા ખૂબ થાકેલા હોવા છતાં દુશ્મનોનો પીછો છોડતા નહોતા. 5પછી ગિદિયોને સુક્કોથના લોકોને કહ્યું, “મારા સૈનિકોને ખાવા માટે થોડી રોટલી આપશો? એ લોકો ખૂબ થાકી ગયા છે, અને અમે હજી મિધાની રાજાઓ ઝેબાહ અને સલ્મુનાનો પીછો કરી રહ્યાં છીએ.”

6પણ સુક્કોથના આગેવાનોએ કહ્યું, “તમારા સૈનિકોને અમે શા માટે ખાવા માટે રોટલી આપીએ? તમને એટલી ખાતરી છે કે તમે ઝેબાહ અને સલ્મુનાને પકડી શકશો? નિષ્ફળ જાઓ તો તેઓ પાછા આવીને અમારો નાશ કરે.”

7એટલે ગિદિયોને તેમને ચેતવણી આપી, “ઠીક જયારે યહોવા ઝેબાહ અને સલ્મુનાને મારા હાથમાં સોંપી દેશે ત્યારે હું કાંટા ઝાંખરા વડે તમારી ચામડી ઊઝરડી નાખીશ અને તમને માર મારીશ.”

8ગિદિયોન ત્યાંથી પનુએલ ગયો, અને ત્યાંના લોકો પાસે ખોરાકની માંગણી કરી. તેઓએ પણ સુક્કોથના આગેવાનો જેવો જ જવાબ આપ્યો. 9આથી તેણે પનુએલના લોકોને પણ કહ્યું, “જયારે હું યુદ્ધ પૂરું કરીને સુરક્ષિત પાછો આવીશ ત્યારે તમારો આ કિલ્લો તોડી પાડ્યા વિના નહીં રહું.”

10તે સમયે ઝેબાહ અને સલ્મુના એમના 15,000ના સૈન્ય સાથે કાર્કારમાં હતાં. પૂર્વની પ્રજાઓમાંથી ફક્ત એટલા જ બચી ગયા હતાં. એમના 1,20,000 માણસો તો યુદ્ધમાં માર્યા ગયા હતાં 11ગિદિયોન, નોબા તથા યોગ્બહાહની પૂર્વ તંબુ રહેવાસીઓના માર્ગે આવેલા મિધાનીઓની છાવણીમાં ગયો અને મિધાનના લશ્કર ઉપર ઓચિંતો છાપો માર્યો. 12ઝેબાહ અને સલ્મુના બંને રાજાઓ ભાગી ગયા, પરંતુ ગિદિયોને તેમનો પીછો પકડીને તેઓને જીવતા કેદ કર્યા, અને પછી તેણે સમગ્ર લશ્કરને ભયભીત કરી નાખ્યું તેમના સમગ્ર સૈન્યને વેરવિખેર કરી નાખ્યું.

13ત્યારબાદ યોઆશનો પુત્ર ગિદિયોન યુદ્ધમાંથી હેરેસ ઘાટને માર્ગે પાછો ફરતો હતો. 14ત્યારે તેણે સુક્કોથના એક યુવાનને પકડીને તેની પાસેથી 77 વડીલો અને આગેવાનોનાં નામ લખાવી લીધાં.

15ત્યારબાદ ગિદિયોન સુક્કોથના લોકો સમક્ષ આવ્યો અને તેઓને કહ્યું, “આ રહ્યાં ઝેબાહ અને સલ્મુના, જેમને વિષે તમે મને ટોણો માર્યો હતો અને કહ્યું હતું કે ‘તારા હાથમાં ઝેબાહ અને સલ્મુના થોડાજ આવી ગયા છે કે અમે તારા થાકેલા તથા ભૂખ્યા માણસોને ખાવાનું આપીએ?’” 16પછી તેણે સુક્કોથ નગરના વડીલોને પકડ્યા અને વગડાંનાં કાંટા

અને ઝાખરાં વડે માર મારીને તેમને પાઠ ભણાવ્યો. 17ત્યારબાદ તે પનુએલ ગયો અને ત્યાંનો કિલ્લો તોડી પાડી ત્યાંના લોકોની હત્યા કરી.

18પછી તેણે ઝેબાહ અને સલ્મુનાને પૂછ્યું, “તમે તાબોરમાં જે લોકોને મારી નાખ્યા તે કોના જેવા હતાં?”

તેઓએ કહ્યું, “તેઓ તમારા જેવા જ હતા. તેઓએ તમારા જેવા જ વસ્ત્રો પરિધાન કર્યા હતાં, અને તેઓ રાજકુવરો જેવા દેખાતા હતાં.”

19ગિદિયોને કહ્યું, “તો પછી તેઓ મારા ભાઈઓ જ હોવા જોઈએ. મારી સગી માના પુત્રો, હું યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે તમે જો તેમને જીવતા જવા દીધા હોત તો મેં તમારા પ્રાણ લીધા ના હોત. અને મેં તમને જીવતા છોડી મૂક્યા હોત.”

20પછી ગિદિયોને પોતાના સૌથી મોટા પુત્ર યેથરને કહ્યું, “ઊઠ, અને આ લોકોને મારી નાખ.” પરંતુ તેના પુત્રએ તલવાર ખેંચી નહીં, તે હજી નાદાન હતો એટલે તેની હિંમત ચાલી નહીં.

21પરંતુ ઝેબાહ અને સલ્મુનાએ કહ્યું, “તમે, જાતેજ અમારો સંહાર કરો, કારણ, જો માણસ ખરેખર મજબૂત હશે તો તે પોતેજ તે કરશે.” પછી ગિદિયોને તે બંનેને મારી નાખ્યા અને તેમનાં ઊંટોના શરીર પરથી અલંકારો ઉતારી લીધાં,

એફાઈ બનાવતો ગિદિયોન

22ત્યારપછી ઈસ્રાએલી લોકોએ ગિદિઓનને કહ્યું, “તમે અમને મિધાનીઓથી બચાવ્યા છે હવે તમે અમારા રાજા છો, તમારા પુત્રો અને તમારા વંશજો અમારા પર શાસન કરો.” 23પણ ગિદિયોને ઈસ્રાએલીઓને કહ્યું, “હું તમારા ઉપર રાજ નહીં કરું, તેમજ મારો પુત્ર પણ નહીં કરે, પણ યહોવા તમારા ઉપર રાજ કરશે.”

24પછી તેણે કહ્યું, “મારે તમને એક વિનંતી કરવાની છે, તમારામાંથી પ્રત્યેક વ્યક્તિ મને તમે મેળવેલ લૂંટની સામગ્રીમાંથી એક એક બુટ્ટી આપી દો.” મિધાનીઓનું લશ્કર ઈસ્માએલીઓનું બનેલું હતું અને તેઓ કાનમાં સોનાની બુટ્ટી પહેરતા હતા.

25પછી તેઓએ કહ્યું, “અમે રાજી ખુશીથી તે આપીશું.” પછી તેઓએ એક ઝભ્ભો પાથર્યો. પ્રત્યેક વ્યક્તિએ તેમાં લૂંટમાં મેળવેલી સોનાની બુટ્ટી નાંખી. 26ગિદિયોને માગી લીધેલા સોનાની બુટ્ટીનું વજન આશરે એક હજાર સાતસો શેકેલ થયું, તેમાં ઝવેરાત, ગણાનો હાર અને મિધાની રાજાઓએ પહેરેલાં કિંમતી વસ્ત્રોનો સમાવેશ થતો નહોતો તેમજ તેમાં ઊંટના ગળામાંથી લઈ લેવાયેલા ઘરેણાંઓનો સમાવેશ થતો નહોતો. 27ગિદિયોને તેમાંથી એક એફાઈ બનાવડાવ્યો અને તેની સ્થાપના પોતાના નગર ઓફાહમાં કરી. બધા ઈસ્રાએલીઓ યહોવાને છોડીને તેની પૂજા કરવા લાગ્યા અને તે એફાઈ ગિદિયોન અને તેના પરિવારના પતનનું કારણ થઈ પડ્યું.

ગિદિયોનનું મૃત્યુ

28આમ, મિદ્યાનીઓ ઈસ્રાએલીઓને તાબે થયા અને ત્યારપછી કદાપિ તેમણે માથું ઊંચું કર્યું નહીં, અને ગિદિયોન જીવ્યો ત્યાં સુધી 40વર્ષ દેશમાં શાંતિ રહી. 29યોઆશનો પુત્ર, યેરૂબબઆલ રહેવા માટે પોતાને ઘેર પાછો ફર્યો. 30ગિદિયોનને ઘણી પત્નીઓ હતી અને 70 પુત્રો હતાં. 31શખેમમાં તેને એક ઉપપત્ની હતી એની કૂખે અબીમેલેખ નામનો પુત્ર અવતર્યો. 32યોઆશનો પુત્ર, ગિદિયોન અવસાન પામ્યો ત્યારે ઘણો ઘરડો હતો. તેઓએ તેને અબીએઝેરીયોના પ્રદેશમાં ઓફાહ નગરમાં તેના પિતા યોઆશની કબરમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

33એના અવસાન પછી ઈસ્રાએલીઓ ફરી પાછા દેવને છોડીને દેવદેવીઓની પૂજા કરવા લાગ્યા, અને તેમણે બઆલબરીથને ઈષ્ટદેવ તરીકે સ્વીકાર્યા. 34ઈસ્રાએલીઓ આજુબાજુના શત્રુઓથી તેમને છોડાવનાર તેમના દેવ યહોવાને ભૂલી ગયા. 35અને ઈસ્રાએલનું આટઆટલું ભલું કરનાર યેરૂબબઆલ કુટુંબને (ગિદિયોનને) પણ તેઓ વફાદાર નહોતા.

અબીમેલેખ રાજા બન્યો

9 એક દિવસ યેરૂબબઆલનો પુત્ર અબીમેલેખ શખેમમાં તેના મામાઓના ઘેર ગયો હતો અને તેમને અને તેની માતાના કુટુંબના બધા સભ્યોને તેણે કહ્યું, “તમે શખેમના નાગરિકોને આટલું પૂછી જુઓ કે, ‘તમારે માટે શું સારું છે? તમારા ઉપર 70 જણ-યેરૂબબઆલ ના સિત્તેર પુત્રો-રાજ્ય કરે કે એક જણ રાજ્ય કરે? તેમ એ પણ યાદ રાખજો કે, હું અને તમે એકજ લોહીમાંસ અને હાડકાના બનેલા છીએ.’”

3 તેના મામાઓએ શખેમના નાગરિકો સાથે વાત કરી અને તેમને આ બધી વસ્તુઓ વિષે પૂછ્યું. તેઓએ અબીમેલેખ અને તેનો પક્ષ લેવાનું નક્કી કર્યું. કારણ કે તેઓએ વિચાર્યું કે “અબીમેલેખની મા તેઓના નગરની વતની છે તેથી તે તેમના ભાઈ જેવો જ છે.” 4આથી તેઓએ બઆલબરીથના મંદિરમાંથી 70 ચાંદીના સિક્કા કાઢી લીધા અને એ સિક્કા વડે અબીમેલેખે તોફાની અને નકામા લોકોને રોક્યા, જેઓ તેને અનુસરતા હતાં અને તે જે કહે તે મુજબ કરતાં હતાં.

5તેઓને લઈને તે પોતાના પિતાના ઘેર આફાહ ગયો અને ત્યાં એકજ પથ્થર ઉપર તેણે પોતાના 70 ભાઈઓને યેરૂબબઆલ ના પુત્રોને રહસી નાખ્યા. ફક્ત સૌથી નાનો પુત્ર યોથામ છુપાઈ ગયો તેથી તે ભાગી ગયો. 6ત્યારબાદ શખેમ અને બેથમિલોના બધા લોકો ભેગા મળ્યા અને તેઓએ શખેમમાં ઊભા કરેલા એલોનના થાંભલા નજીક અબીમેલેખને પોતાનો રાજા બનાવ્યો.

યોથામની વાર્તા

7જ્યારે યોથામ આ સાંભળ્યું ત્યારે તે ગેરીઝીમ પર્વતના શિખર પર ગયો ત્યાં ઊભો રહ્યો અને મોટા સાદે શખેમના માણસોને કહેવા લાગ્યો;

“ઓ શખેમના લોકો, મારી વાત સાંભળો, અને દેવ, તમને બધાને સાંભળો!

8એક દિવસ બધા વૃક્ષો રાજા પસંદ કરવા ગયાં. તેમણે જૈતૂનના વૃક્ષને કહ્યું, “તું અમારો રાજા થા.”

9પણ જૈતૂનના વૃક્ષે કહ્યું, “શું હું મારું તેલ, જે દેવો અને માનવોને સન્માનવા માટે વપરાય છે, તે છોડીને વૃક્ષો પર રાજ્ય કરવા આવું?” 10પછી વૃક્ષોએ અંજીરના વૃક્ષને કહ્યું, “તું અમારા ઉપર રાજ્ય કર.”

11પરંતુ અંજીરના વૃક્ષે કહ્યું, “શું હું મારાં ફળ અને એની બધી મીઠાશ છોડીને વૃક્ષો ઉપર રાજ્ય કરવા આવું?”

12પછી વૃક્ષોએ દ્રાક્ષના વેલાને કહ્યું, “તો તું આવ અને અમારો રાજા થા.”

13પણ તેમણે જવાબ આપ્યો, “વૃક્ષોનો રાજા બનવા માટે થઈને દેવ અને માણસોને આનંદિત કરનાર દ્રાક્ષારસ ઉપજાવવાનું હું શા માટે છોડી દઉં?”

14ત્યારે બધાં વૃક્ષોએ કાંટાના છોડને કહ્યું, “તો તું આવ અને અમારા પર રાજ કર.”

15એટલે કાંટાના વૃક્ષે કહ્યું, “જો તમે મને ખરેખર તમારો રાજા બનાવવા માગતા હો તો આવો અને મારી છાયામાં આવીને બેસો, નહીં તો કાંટાના ઝાડમાંથી આગ પ્રગટશે અને લબાનોનનાં દેવદારના વૃક્ષોને બાળી નાખશે.”

16“પછી યોથામ આગળ બોલ્યો, હવે તમે અબીમેલેખને સાચા મનથી પ્રમાણિકપણે રાજા બનાવ્યો છે? તથા ગિદિયોન અને તેના પરિવાર પ્રત્યે યોગ્ય વર્તાવ કર્યો છે? તમે મારા પિતાને એણે કરેલાં કાર્યોનો યોગ્ય બદલો આપ્યો છે? તેની ખાતરી કરી લો. 17મારા પિતાએ તો તમારે માટે પોતાનો જીવ જોખમમાં મૂકીને; યુદ્ધ કરીને તમને મિદ્યાનીઓના હાથમાંથી મુક્તિ અપાવી છે; 18પરંતુ આજે તમે બધાએ મારા પિતાની વિરુદ્ધ તમારા માથા ઊંચક્યાં છે અને તેમના 70 પુત્રોને એકજ પથ્થર પર મારી નાખ્યા છે. અને હવે તેની દાસીના પુત્ર અબીમેલેખને, કારણકે તે તમારો ભાઈ છે. માટે શખેમનો રાજા બનાવો છો. 19જો તમે યેરૂબબઆલ અને તેના પરિવાર પ્રત્યે વફાદાર હો તો ભલે તમે અબીમેલેખને રાજા તરીકે મેળવીને ખુશ થાઓ અને તમને તેની પ્રજા તરીકે મેળવીને ભલે તે ખુશ થતો. 20નહીં તો પછી અબીમેલેખમાંથી અગ્નિ પ્રગટો અને તે શખેમના અને મિલ્લોના લોકોને બાળી નાખે અને શખેમ તથા મિલ્લોના લોકોમાંથી અગ્નિ પ્રગટો અને તે અબીમેલેખને બાળી નાખે.”

21એ પછી યોથામ ત્યાંથી ભાગી જઈને ઘેર ચાલ્યો ગયો, અને પોતાના ભાઈ અબીમેલેખથી બચવા માટે ત્યાં રહ્યો.

શખેમ વિરુદ્ધ અબીમેલેખનું યુદ્ધ

22અબીમેલેખે ઈસ્રાએલ ઉપર ત્રણ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. 23ત્યાર પછી અબીમેલેખ અને શખેમના લોકો વચ્ચે દેવે વેર થવા

દીધું. તેથી શખેમના લોકોએ અબીમેલેખ સામે બળવો કર્યો. 24આ એટલા માટે થયું કે જેથી યરૂબબઆલના 70 પુત્રોને મારી નાખવા બદલ અબીમેલેખને તથા તેને આ રક્તપાત કરવામાં મદદ કરનાર શખેમના લોકોને પાઠ શીખવા મળે. 25શખેમના લોકોએ અબીમેલેખની ચોકી કરવા પર્વતો પર ગુપ્તચરો, અબીમેલેખ ઉપર હુમલો કરવા તેમજ તેને લૂંટી લેવા માટે ગોઠવ્યા; તેઓ તે રસ્તે જતા બધાજ માણસોને લૂંટવા લાગ્યા અને અબીમેલેખને એની ખબર પડી ગઈ.

26એ સમય દરમ્યાન એબેદનો પુત્ર ગાઆલ તેના ભાઈઓ સાથે શખેમમાં રહેવા આવ્યો. અને તેણે શખેમના લોકોનો વિશ્વાસ જીતી લીધો.

27તેઓ દ્રાક્ષની વાડીઓમાં ગયા અને દ્રાક્ષ ભેગી કરી તેને તેઓએ કચડી અને દાક્ષારસ બનાવ્યો અને ઉત્સવ ઊજવ્યો. તેઓએ તેમના દેવના મંદિરમાં આ ઉજવણી કરી તેઓએ ખાધું પીધું અને પછી અબીમેલેખને શાપ દેવા લાગ્યા.

28ગાઆલ એબેદનો પુત્ર ઘાંટા પાડવા લાગ્યો, “અબીમેલેખ કોણ છે? શા માટે આપણે શખેમના લોકો કોણ છીએ કે આપણે તેની ગુલામી કરવી જોઈએ? અબીમેલેખ યરૂબબઆલનો પુત્ર નથી! અને ઝબૂલ તેનો અફસર નથી? શખેમના પિતા હેમોરના માણસોની સેવા કરો! આપણે શા માટે અબીમેલેખને અનુસરવું જોઈએ? 29તમે એક વખત મને રાજા બનાવો; પછી જુઓ, હું તેને પાઠ ભણાવીશ હું તેને કડીશ, તારું સૈન્ય લઈને યુદ્ધ કરવા મારી સામે પડ.

30નગરપતિ ઝબૂલે જયારે એબેદના પુત્ર ગાઆલે જે કહ્યું હતું તે સાંભળ્યું, ત્યારે તે ખૂબ ક્રોધે ભરાયો. 31ગુપ્તરીતે તેણે અબીમેલેખ પાસે સંદેશવાહક એમ કહેવા માટે મોકલ્યા કે,

“એબેદનો પુત્ર ગાઆલ અને તેના ભાઈઓ શખેમ રહેવા આવ્યા છે અને તેઓ નગરના લોકોને તારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેરે છે. 32માટે તું અને તારા માણસો રાત્રે અહીં આવો અને ખેતરોમાં સંતાઈ જાઓ.” 33સવારે સૂર્યોદય થતાં જ નગર ઉપર હુમલો કરો અને ગાઆલ અને તેના માણસો તમારો સામનો કરવા બહાર આવે ત્યારે તારી ઈચ્છા મુજબ તેઓને શિક્ષા કરજે.”

34આથી અબીમેલેખ અને તેના માણસો રાતોરાત ઊપડ્યા અને ચાર ટુકડીઓમાં શખેમ ઉપર હુમલો કરવા સંતાઈને બેઠા. 35બીજે દિવસે એબેદનો પુત્ર ગાઆલ બહાર આવીને શહેરના દરવાજાના પ્રવેશદ્વાર આગળ ઊભો રહ્યો અને એ જ સમયે અબીમેલેખ અને તેના માણસો તેમના છુપાવાના સ્થળોએથી બહાર આવ્યા, અને નગર પર હુમલો કર્યો.

36ગાઆલે તે લોકોને જોયા અને ઝબૂલને કહ્યું, “જો, ડુંગરોની ટોચ ઉપરથી માણસો ઊતરે છે!”

પણ ઝબૂલે કહ્યું, “ના, એ તો ડુંગરના પડછાયા તમને માણસ જેવા લાગે છે.”

37ફરીથી ગાઆલે કહ્યું, “ના, ત્યાં જો. હું પૂરેપૂરી ખાતરીથી કહું છું કે લોકો ટેકરીઓ પરથી નીચે ઊતરી આવે છે અને

બીજી ટૂકડી જાદુગરનાં વૃક્ષ* પાસેથી આવી રહી છે.” 38ત્યારે ઝબૂલે તેને કહ્યું, “હવે તારી બડાઈ ક્યાં ગઈ? તમે તો કહેતા હતાં કે, “એ અબીમેલેખ વળી કોણ છે? આપણે તેના ગુલામ થઈએ? તમે જેની મશ્કરી કરતા હતાં એ જ આ લોકો છે ને?” તો પછી પડો મેદાને અને કરો યુદ્ધ.”

39ગાઆલ શખેમના માણસો સાથે બહાર પડ્યો અને અબીમેલેખ સામે લડ્યો. 40પણ અબીમેલેખે તેનો પીછો પકડતા તે ત્યાંથી ભાગી ગયો. શહેરના દરવાજા પાસે શખેમના ઘણા માણસો ખરાબ રીતે ઘાયલ થઈને આજુબાજુ પડ્યા હતાં.

41આ સમયે અબીમેલેખ અરૂમાહમાં રહેતો હતો. ઝબૂલે ગાઆલ તથા તેના સગાઓને શખેમમાંથી કાઢી મૂક્યાં, તેઓને શખેમમાં રહેવા દીધાં નહીં.

42બીજે દિવસે શખેમના લોકો ખેતરોમાં બહાર આવ્યા. અને અબીમેલેખને આ બાબતની જાણ થઈ. 43તેથી તેણે પોતાના માણસોની ત્રણ ટુકડીઓ પાડીને તે ખેતરમાં તેમના માટે રાહ જોતો રહ્યો. જયારે તેણે નગરમાંથી લોકોને બહાર આવતા જોયા ત્યારે આ સંતાઈ રહેલા માણસો બહાર આવ્યા અને તેમના ઉપર હુમલો કરીને તેમને બધાને મારી નાખ્યા. 44અબીમેલેખ અને તેની ટૂકડી આગળ વધીને શહેરના દરવાજાના પ્રવેશ દ્વાર આગળ ગોઠવાઈ ગઈ અને બીજી બે ટૂકડીઓએ જેઓ સીમમાં હતાં તેમના ઉપર તૂટી પડી અને તેમને પૂરા કર્યા, 45આખો દિવસ યુદ્ધ ચાલ્યું. આખરે અબીમેલેખે શખેમ નગરને જીતી લીધું. તેણે નગરના સર્વ લોકોનો સંહાર કર્યો. અને નગરને ભોયભેગુ કરી નાખ્યું. અને ત્યાંની ભૂમિ પર મીઠું વેચ્યું.

46જયારે શખેમના કિલ્લાના આગેવાનોએ આ વાત જાણી ત્યારે તેઓ બધા એલબરીથ દેવના મંદિરના ભોંયરામાં ભેગા થયા.

47અબીમેલેખને ખબર પડી કે શખેમના કિલ્લાના સર્વ લોકો મંદિરના ભોંયરામાં છે. 48ત્યારે તે પોતાના સૈનિકો સાથે સાલ્મોન પર્વત પર ગયા, તેણે કુહાડી લઈને ઝાડની એક ડાળી કાપીને પોતાના ખભા પર મૂકી અને પોતાના સૈનિકોને કહ્યું, “મેં શું કર્યું એ તમે જોયું છે. તમે પણ ઝટપટ એ પ્રમાણે કરો.” 49આથી પ્રત્યેક માણસે એક એક ડાળી કાપીને લીધી, પછી તેમણે અબીમેલેખની પાછળ પાછળ જઈને ભોંયરામાં તેનો મોટો ઢગલો કર્યો અને તેને આગ ચાંપી, તેથી શખેમ ગઢના ભોંયરામાં રહેલા લોકોમાંથી આશરે 1,000 સ્ત્રી-પુરુષો મૃત્યુ પામ્યાં.

અબીમેલખનું મૃત્યુ

50ત્યારબાદ અબીમેલેખે તેબેસ જઈને તેને ઘેરો ઘાલ્યો અને જીતી લીધું. 51નગરીની વચ્ચેવચ્ચે એક મજબૂત કિલ્લો હતો અને તેમાં શહેરનાં બધાં સ્ત્રી-પુરુષોએ આશરો લીધો, તેમણે અંદર જઈ બારણાને ભોગળવાસી દીધી અને બધાં

ધાબા ઉપર ચઢી ગયાં. 52અબીમેલેખે કિલ્લા આગળ પહોંચી જઈને તેના ઉપર હુમલો કર્યો. ને કિલ્લાને આગ લગાડવા માટે તેના દરવાજા આગળ ગયો. 53ત્યારે ધાબા પરથી એક સ્ત્રીએ ઘંટીનું ઉપલું પડ અબીમેલેખના માથા પર ફેંક્યું, અને તેની ખોપરી છૂંટી નાખી. 54તેણે તરત જ પોતાના બખ્તર ઉપાડનાર નોકરને બૂમ મારી અને કહ્યું, “મને તલવારથી મારી નાખ જેથી એક સ્ત્રીએ અબીમેલેખને મારી નાખ્યો છે એવું કોઈ કહે નહી.” તે યુવાને તેને તલવાર હુલાવી દીધી અને તે મૃત્યુ પામ્યો. 55જ્યારે ઈસ્રાએલીઓએ જોયું કે અબીમેલેખનું મૃત્યુ થયું છે ત્યારે તેઓ પોતપોતાને ઘેર ચાલ્યા ગયા.

56અબીમેલેખે પોતાના સિત્તર ભાઈઓની હત્યા કરી પોતાના પિતા વિરુદ્ધ પાપ કર્યું હતું, તેની દેવે આ રીતે તેને શિક્ષા કરી. 57અને શખેમના લોકોને પણ તેમના ગુનાની સજા કરી, આમ ગિદિયોનના પુત્ર યોથામનો શાપ સાચો ઠર્યો.

ન્યાયાધીશ તોલા

10 અબીમેલખના મૃત્યુ પછી દોદોના પુત્ર પૂઆહનો પુત્ર તોલા ઈસ્રાએલ આગળ આવ્યો. તે ઈસ્સાખારના કુળસમૂહનો હતો અને એફાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં શામીરમાં રહેતો હતો. 2ત્રેવીસ વર્ષ સુધી તે ઈસ્રાએલીઓનો ન્યાયાધીશ હતો. પછી તે મૃત્યુ પામ્યો અને તેને શામીરમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

ન્યાયાધીશ યાઈર

3તેના પછી ગિલયાદનો ન્યાયાધીશ યાઈર બન્યો. તેણે 22 વર્ષ સુધી ઈસ્રાએલનો ન્યાય કર્યો. 4તેને 30 પુત્રો હતાં અને તેઓ 30 ગઘેડા ઉપર સવારી કરતાં હતાં. તેઓના ગિલયાદમાં 30 નગરો હતાં જે આજે પણ યાઈરનાં નગરો તરીકે જાણીતા છે. 5યાઈરનું મૃત્યુ થયું ત્યારે તેને કામોનમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

ઈસ્રાએલ વિરુદ્ધ લડતાં અમ્મોનીઓ

6ફરી ઈસ્રાએલીઓએ યહોવાની દૃષ્ટિએ પાપ ગણાય એવું આચરણ કર્યું. તેમણે બઆલદેવની અને અશરાદેવીની મૂર્તિની તેમજ અરામ, સિદોન, મોઆબ, અમ્મોન અને પલિસ્તીઓનાં દેવદેવીઓની પૂજા કરવા માંડી, તેમણે દેવને છોડી દીધો અને તેની ઉપાસના કરવાનું બંધ કર્યું.

7આથી યહોવાનો રોષ ઈસ્રાએલીઓ સામે ભભૂકી ઊઠ્યો અને તેણે તેમને પલિસ્તીઓ અને અમ્મોનીઓના હાથમાં સોંપી દીધા. 8તેમણે તે વર્ષે અને ત્યારપછી 18 વર્ષ સુધી યર્દન પારના ગિલયાદમાં આવેલા અમોરીઓના દેશમાં વસતા બધા ઈસ્રાએલીઓને પલિસ્તીઓ અને અમ્મોનીઓએ હરાવવાનું કર્યું હતું અને ત્રાસ આપ્યો હતો. 9વળી

અમ્મોનીઓએ યર્દન પાર કરીને યહૂદા, બિન્યામીન તથા એફાઈમ કુળો પર હુમલા કર્યા. ઈસ્રાએલીઓ ભારે આફતમાં આવી પડ્યા.

10પછી ઈસ્રાએલીઓએ યહોવાને પોકારીને કહ્યું. “અમે અમારા દેવ, તમને ત્યજી દઈને બઆલોની પૂજા કરી અને તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.”

11ત્યારે યહોવાએ ઈસ્રાએલીઓને કહ્યું, “મિસરીઓએ, અમોરીઓએ, અમ્મોનીઓએ, પલિસ્તીઓએ 12જ્યારે સિદોનીઓએ, અમાલેકીઓએ અને માઓનીઓએ તમારા બધા ઉપર નિર્દયતાપૂર્વક વર્તન કર્યું ત્યારે તમે મદદ કરવા માટે મને બોલાવ્યો ત્યારે મેં તમને નહોતા ઉગારી લીધા? 13પણ તમે મને છોડી દીધો અને બીજા દેવદેવીઓની પૂજા કરવા લાગ્યા એટલે હવે હું તમને ઉગારી લેનાર નથી. 14તમે જે દેવોને પસંદ કર્યા છે તેમની પાસે જાઓ અને ધા નાખો. તે તમને તમારી આફતમાંથી ઉગારશે.”

15પરંતુ તેઓએ આજીજી કરીને કહ્યું, “અમે પાપ કર્યું છે, તમને યોગ્ય લાગે તે શિક્ષા અમને કરો. પરંતુ અમને ફક્ત આટલો વખત અમારા દુશ્મનોના હાથમાંથી છોડાવો.” 16તેમણે વિધર્મીઓના દેવદેવલાં ફેંકી દીધાં અને યહોવાની ઉપાસના કરવા માંડી. યહોવાથી ઈસ્રાએલીઓનું કષ્ટ જોઈ શકાયું નહીં.

યેફતાની આગેવાન તરીકે નીમશૂક

17અમ્મોનીના સૈન્યને સાથે બોલાવવામાં આવ્યું હતું અને તેઓએ ગિલયાદમાં છાવણી નાખી હતી. ઈસ્રાએલનું સૈન્ય પણ સાથે થવા એકઠું થયું અને મિસ્પાહમાં છાવણી નાખી. 18ગિલયાદના આગેવાનો એકબીજાને અને બધા લોકોને કહેવા લાગ્યા, “જે કોઈ અમ્મોનીઓ સાથે યુદ્ધ કરશે અને તેઓને હરાવશે તે ગિલયાદનો નેતા બનશે.”

11 હવે ગિલયાદમાં યેફતા નામનો એક શૂરવીર અને બળવાન યોદ્ધો હતો. તે એક વારાંગનાનો પુત્ર હતો અને ગિલયાદ તેનો પિતા હતો. 2ગિલયાદની પત્નીને પણ પુત્રો હતાં અને જ્યારે તેઓ મોટા થયા, ત્યારે તેમણે યેફતાને એમ કહીને કાઢી મૂક્યો, “અમારા પિતાના વારસામા તારો કશો ભાગ નથી. કારણ, તું બીજી સ્ત્રીનો પુત્ર છે.” 3તેથી યેફતાએ તેના પિતાનું ઘર છોડી દીધું અને ટોબ પ્રદેશમાં આવ્યો તે ત્યાં રહ્યો અને ઘણા નકામા માણસો તેની સાથે જોડાયા.

4થોડા સમય પછી અમ્મોનીઓ ઈસ્રાએલીઓ સામે યુદ્ધ ચડ્યા; 5અને જ્યારે લડાઈ થઈ ત્યારે ગિલયાદના વડીલો યેફતાને લેવા ટોબ આવ્યા.

6તેઓએ તેને કહ્યું, “આમ્મોનીઓ સામે યુદ્ધ કરવા માટે તું અમારી સાથે આવ અને અમારો સેનાધિપતિ થા.”

7પણ યેફતાએ ગિલયાદના વડીલોને કહ્યું, “તમે સૌએ મારો તિરસ્કાર કર્યો અને મને મારા પિતાના ઘરમાંથી હાંકી

કાઢ્યો હતો, હવે તમે આફતમાં આવી પડયા હોવાથી મારી પાસે આવો છો?”

8ગિલયાદના આગેવાનોએ યેફતાને કહ્યું, “અમે તારી પાસે પાછા આવ્યા છીએ કારણ કે અમે ઊંડી આફતમાં છીએ. અમારી સાથે ચાલ, અમ્મોનીઓ સામે યુદ્ધ કર અને ગિલયાદના બધા લોકોનો નેતા થા.

9યેફતાએ તેઓને કહ્યું, “જો તમે મને અમ્મોનીઓ સામે લડવા માટે પાછો લઈ જવા માગતા હો, અને જો યહોવા મને ત્યાં વિજય અપાવે, તો તમારે મને નેતા બનાવવો પડશે.”

10તેઓએ કહ્યું, “અમે યહોવાની સાક્ષીએ વચન આપીએ છીએ કે, અમે તમારા કહેવા પ્રમાણે કરીશું.”

11તેથી યેફતાએ તેઓની માંગણી સ્વીકારી અને લોકોએ તેને તેમનો નેતા અને લશ્કરનો સેનાધિપતિ બનાવ્યો, અને યેફતાએ મિસ્પાહમાં યહોવા સમક્ષ આ બધા વચનો ફરીથી કહી સંભળાવ્યા.

અમ્મોનીઓના રાજાને યેફતાનો સંદેશ

12યેફતાએ સંદેશવાહકો મોકલીને અમ્મોનીઓના રાજાને કહેવડાવ્યું કે, “તમારે અમારી સાથે શો ઝગડો છે? તમે અમારા ઉપર શા માટે આક્રમણ કર્યું છે?”

13રાજાએ જવાબ આપ્યો. “જ્યારે ઈસ્રાએલીઓ મિસર આવ્યા ત્યારે આર્નોન નદીથી યાબોક અને યર્દન નદી સુધીનો સમગ્ર દેશ અમારો હતો, પણ ઈસ્રાએલીઓએ અમારી પાસેથી તે લઈ લીધો. હવે શાંતિથી અમારા સર્વ પ્રદેશ અમને પાછા આપી દો.”

14યેફતાએ ફરીથી તેની પાસે સંદેશવાહકો મોકલ્યા, 15અને કહેવડાવ્યું કે,

મોઆબ કે અમ્મોનનો પ્રદેશ ઈસ્રાએલે લઈ લીધો છે તે હકીકત સાચી નથી. 16જ્યારે ઈસ્રાએલીઓ મિસરથી આવ્યા ત્યારે રણમાં થઈને લાલ સમુદ્ર સુધી ગયા અને કાદેશ પહોંચ્યા. 17ત્યારબાદ તેઓએ અદોમના રાજાને “તેના દેશમાં થઈને તેઓને જવા દેવા માટે પરવાનગી લેવા સંદેશવાહકો મોકલ્યા.” પણ તેઓને પરવાનગી અપાઈ નહીં, તેથી તેઓએ મોઆબના રાજાને એવીજ રીતે વિનંતી કરી, પરંતુ તેણે પણ કહ્યું, ‘ના’ તેથી ઈસ્રાએલીઓ કાદેશના દેશમાં રહ્યાં.

18ત્યારબાદ તેઓ વન્ય પ્રદેશમાં ગયા અને અદોમ અને મોઆબ દેશની આસપાસ ગયા અને આર્નોન નદીની સામે પડાવ નાખ્યો. તેઓ મોઆબની સરહદની બહાર હતાં. કારણકે તેઓએ આર્નોન નદી ઓળંગી ન હતી જે મોઆબ દેશની સરહદ હતી.

19ત્યારપછી ઈસ્રાએલીઓએ હેશ્બોન નગરના અમોરીઓના રાજા સીહોનને સંદેશવાહકોને કહેવા મોકલ્યા અમને તમારા દેશમાં પસાર થઈને જવાદો

જેથી અમે અમારા અંતિમ મુકામ પર જઈ શકીએ.” 20પરંતુ સીહોનને ઈસ્રાએલીઓમાં વિશ્વાસ ન હતો તેથી તેણે પોતાના દેશમાંથી પસાર થવા દીધા નહીં. પણ તેણે પોતાના બધા સૈનિકોને ભેગા કર્યા. તેઓએ યાહાસમાં છાવણી નાખી અને ઈસ્રાએલ સાથે લડ્યા. 21ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાએ સીહોનને અને તેના સૈન્યને ઈસ્રાએલીઓને સોંપી દીધું. તેથી તેઓએ તેમને પરાજય આપ્યો અને ત્યાં રહેતા અમોરીઓના બધા પ્રદેશ કબજે કર્યા. 22તેઓએ અમોરીઓના દેશની સરહદની અંદર નું બધુજ, આર્નોન નદીથી યાબોક સુધી અને રણથી યર્દન નદી સુધી સમગ્ર દેશ કબજે કર્યો.

23આ રીતે, ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાએ પોતાના લોકો ઈસ્રાએલીઓને માટે અમોરીઓનો દેશ લઈ લીધો હતો અને હવે તેઓ તેના વારસદાર છે. અને તમે એ દેશ પાછો લેવા માગો છો? 24તમારા દેવ કમોશે તમને જે આપ્યો છે તે દેશ તમે રાખો, અને અમે અમારા દેવ યહોવાએ અમને જે આપ્યો છે તે દેશ અમે રાખીશું. 25તમે શું મોઆબના રાજા સિપ્પોરના પુત્ર બાલાકના કરતાં શું તું ચઢિયાતો છે? ઈસ્રાએલે તેનો પરાજય કર્યો પછી શું તેણે પોતાનો દેશ પાછો મેળવવા પ્રયત્ન કર્યો હતો? ના, બિલકુલ નહીં. 26છેલ્લા 300 વર્ષથી ઈસ્રાએલીઓ હેશ્બોન અને તેની આસપાસનાં નગરોમાં, અરોએરની નજીકમાં અને તેની પાસેના નગરોમાં, અને આર્નોન નદી અને નજીકનાં નગરોમાં રહેતા આવ્યા છે, તમે કેમ એ બધાં નગરો આ સમય દરમ્યાન પાછાં લઈ ન લીધા? 27મેં તમારું કંઈ પાપ કર્યું નથી, પરંતુ તમે મારા ઉપર ચડાઈ કરીને મારું બગાડો છો, યહોવા ન્યાયાધીશ છે, અને એ જ આજે ઈસ્રાએલીઓ અને અમ્મોનીઓ વચ્ચે ન્યાય કરશે.

28પણ અમ્મોનીઓના રાજાએ યેફતાએ મોકલેલો સંદેશો ધ્યાનમાં લીધો નહીં.

યેફતાનું વચન

29એ વખતે યહોવાના આત્માએ યેફતામાં પ્રવેશ કર્યો, અને ગિલયાદ અને મનાશ્શામાં થઈને ગિલયાદમાં આવેલા મિસ્પાહ ગામે અને ત્યાંથી અમ્મોનીઓના દેશમાં ગયો.

30યેફતાએ યહોવાને વચન આપ્યું, “જો તમે અમ્મોનીઓને મારા હાથમાં સોંપી દેશો 31તો હું અમ્મોનીઓ ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરીને પાછો ઘેર જાઉં ત્યારે જે કોઈ મારા ઘરમાંથી મને મળવા પ્રથમ બહાર આવશે તેનું દહનાર્પણ હું તમને ધરાવીશ.”

32ત્યાર પછી યેફતાએ જઈને અમ્મોનીઓ ઉપર હુમલો કર્યો અને યહોવાએ અમ્મોનીઓને તેના હાથમાં સોંપી દીધા. 33તેઓએ અરોએરથી મિન્નીથ સુધીના પ્રદેશ જીતી લીધાં અને 20 નગરોમાં તથા છેક આબેલ-કરામીમ સુધી તેણે

આમ્મોનીઓનો પીછો કર્યો. આ એક મહાન વિજય હતો. આ રીતે, ઈસ્રાએલીઓ અમ્મોનીઓને નમાવી શક્યા,

૩૪જયારે યેફતા મિસ્પાહમાં પોતાને ઘેર આવ્યો ત્યારે તેની પુત્રી ખંજરી વગાડતી, અને નાયતી તેને મળવા દોડી આવી. તે તેનું એક નું એક સંતાન હતું. તેને બીજા કોઈ પુત્ર કે પુત્રી ન હતાં. ૩૫તેને જોઈને તેણે શોકના માર્યા કપડાં ફાડી નાખ્યાં અને કહ્યું ઓ દીકરી, તેં તો મને આજે દુઃખી અને કંગાળ બનાવી દીધો! મેં યહોવાની સામે વિચાર્યા વગર માનતા કરી હતી કે હું બલિદાન આપીશ. અને તે હું પાછી લઈ શકું નહીં.”

૩૬તે બોલી, “પિતાજી, તમે વિચાર્યા વગર યહોવાની સમક્ષ માનતા કરી છે, તો હવે મને તમારા મુખમાંથી બહાર આવ્યા પ્રમાણે કરો; કારણ યહોવાએ તમારા શત્રુ અમ્મોનીઓ ઉપર તમને વેર વાળવામાં વિજયી બનાવવા મદદ કરી છે.”

૩૭“પરંતુ પ્રથમ બે મહિના સુધી મને મારી સખીઓ સાથે પર્વત પર ફરી લેવા દો, અને મારે કુવારા મરવું પડે છે એનો શોક પાળીશ.”

૩૮તેથી તેણે કહ્યું, “તારી બહેનપણીઓ સાથે બે મહિના માટે જા, ” તે તેની બહેનપણીઓ સાથે પર્વતોમાં ચાલી ગઈ અને ત્યાં પોતાના કૌમાર્ય માટે શોક કર્યો.

૩૯બે મહિના પછી તે તેના પિતા પાસે પાછી આવી. અને તેણે તેના યહોવાને આપેલા વચન પ્રમાણે તેણે કર્યું તેથી તેણે લગ્ન કર્યા નહીં. ત્યાર બાદ ઈસ્રાએલમાં આ રિવાજ થઈ ગયો. ૪૦યુવાન સ્ત્રીઓ પ્રતિવર્ષ ચાર દિવસ બહાર જતી અને ગિલયાદના યફતાની પુત્રીનો શોક મનાવતી.

યફતાનો એફાઈમ લોકો પર હુમલો

12 એફાઈમના કુળસમૂહ યુદ્ધ માટે ભેગા થયા અને સોફોન ગયા. તેમણે યેફતાને કહ્યું, “તું અમને બોલાવ્યા વિના અમ્મોનીઓ સામે લડવા કેમ ગયો? અમે તને તથા તારા ઘરને પણ સળગાવી દઈશું.”

2યેફતાએ તેઓને કહ્યું, “મારે અને મારા માણસોને અમ્મોનીઓ સાથે ભારે ઝઘડો થયો હતો. મેં તમને મદદ માટે બોલાવ્યા હતાં, પણ તમે અમને તેમનાથી બચાવવા આવ્યા નહીં, ૩મેં જોયું કે તમે અમને મદદ કરવા આવ્યા નહોતાં, તેથી તમારી મદદ વિના હું એકલો મારા જીવના જોખમે અમ્મોનીઓ સામે યુદ્ધ કરવા ગયો, યહોવાએ મને મારા દુશ્મનો પર વિજય અપાવ્યો, તો પછી તમે આજે મારી સાથે લડવા શા માટે આવો છો?”

4ત્યાર પછી યેફતાએ ગિલયાદના બધા માણસોને એકત્રિત કર્યા અને એફાઈમના કુળસમૂહ સાથે લડાઈ કરી અને તેઓને હરાવ્યા; કારણ કે, એફાઈમના લોકો તેમને હંમેશા કહેતા, “તમે સર્વ જે ગિલયાદમાં રહો છો, એફાઈમથી ભાગી આવેલા છો, તમારી પાસે તમારી પોતાની જમીન નથી તમે એફાઈમ અને મનાશ્શા વચ્ચે રહો.”

5તેણે એફાઈમના સૈન્યની પાછળ આવેલા યર્દનના આરા કબજે કરી લીધા, કોઈ એફાઈમી યર્દન ઓળંગીને નાસી

જવા પ્રયત્ન કરે તો ગિલયાદના રક્ષકો તેને પડકારતા. “શું તું એફાઈમના કુળનો છે?” જો તે “ના” કહે તો બંનેઓ તેને કહેતા, “કે બોલ, ‘સિબ્બોલેથ’” પણ તે “સિબ્બોલેથ” બોલતો, કારણ તે એનો ચોખ્ખો ઉચ્ચાર કરી શકતો નહીં, એટલે તેઓ તેને પકડીને યર્દનના ઘાટ ઉપર મારી નાખતા, તે યુદ્ધમાં 42,000 એફાઈમીઓ માર્યા ગયા હતાં.

7ગિલયાદનો યેફતા છ વર્ષ ઈસ્રાએલનો ન્યાયાધીશ તરીકે હતો. પછી તે મૃત્યુ પામ્યો અને તેને ગિલયાદમાં તેના પોતાના શહેરમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

ન્યાયાધીશ ઈબ્સાન

8યેફતાહ પછી બેથલેહમનો ઈબ્સાન ઈસ્રાએલનો ન્યાયાધીશ થયો, તેને ત્રીસ પુત્રો અને ત્રીસ પુત્રીઓ હતી. તેણે તેની ત્રીસત્રીસ પુત્રીઓને અજાણ્યા શબ્દોને પરણાવી હતી અને તેના ત્રીસ પુત્રો તેના અંદરના સગામાંથી ન હોય તેવી પત્નીઓ લાવ્યા હતાં. 9તે સાત વર્ષ સુધી ઈસ્રાએલીઓનો ન્યાયાધીશ હતો અને તેઓને ન્યાય આપ્યો હતો. 10પછી ઈબ્સાનનું અવસાન થયું. તેને બેથલેહમમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

ન્યાયાધીશ એલોન

11તેના પછી ઝબુલોનના કુળસમૂહનો એલોન ઈસ્રાએલનો ન્યાયાધીશ થયો. તેણે ઈસ્રાએલમાં 10 વર્ષ લોકોનો ન્યાય કર્યો. 12ત્યારબાદ એલોનનું પણ અવસાન થયું અને તેને ઝબુલોનના કુળસમૂહના આયાલોનમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

ન્યાયાધીશ આબ્દોન

13તેના પછી હિલ્લેલનો પુત્ર આબ્દોન પિરઆથોની ઈસ્રાએલનો ન્યાયાધીશ થયો. 14તેને ચાલીસ પુત્રો અને ત્રીસ પૌત્રો હતાં. જેઓ સીતેર ગધેડાઓ ઉપર સવારી કરતા, તેણે ઈસ્રાએલીઓ ઉપર આઠ વર્ષ સુધી શાસન કર્યું. 15પછી હિલ્લેલના પુત્ર આબ્દોન પિરઆથોનીનું અવસાન થયું, તેને અમાલેકીઓના પહાડી પ્રદેશમાં આવેલા એફાઈમ દેશના પિરઆથોન નગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

સામસૂનનો જન્મ

13 ફરીથી ઈસ્રાએલીઓએ યહોવાની દૃષ્ટિએ પાપ ગણાય એવું આચરણ કર્યું એથી યહોવાએ પલિસ્તીઓને ઈસ્રાએલ ઉપર વિજય અપાવ્યો. ચાલીસ વર્ષ સુધી ઈસ્રાએલીઓ પલિસ્તીઓને તાબે રહ્યાં. 2તે સમયમાં સોરાહમાં દાન કુળસમૂહનો માનોઆહ નામનો માણસ હતો, એની પત્ની વાંઝણી હતી. 3યહોવાના દૂતે તેને દર્શન આપીને કહ્યું, “તું લાંબા સમયથી નિઃસંતાન અને વાંઝણી છે, પણ હવે તું ગર્ભવતી થશે અને તેને પુત્ર જન્મશે! 4હવે હું તને કહું તે પ્રમાણે તું કરજે, દ્રાક્ષારસ કે કોઈપણ કેફી પીણું પીશ નહીં, અને કોઈપણ ગંદો ખોરાક ખઈશ નહીં. 5કારણ કે,

હવે તું ગર્ભવતી થશે અને એક પુત્રને જન્મ આપશે, માટે તેના વાળ કદી કપાવીશ નહીં, તે એક નાઝીરી* થશે. તે પલિસ્તીઓના હાથમાંથી ઈસ્રાએલીઓને મુક્ત કરશે.”

૬૫છી એ સ્ત્રીએ જઈને પોતાના પતિને આ વાત કરી, “દેવનો માણસ મારી પાસે આવ્યો હતો. એનો દેખાવ દેવના દૂત જેવો ખૂબજ તેજસ્વી દેખાતો હતો. તે ક્યાંથી આવ્યો તે મેં એને પૂછ્યું નહોતું, તેમ તેણે મને પોતાનું નામ પણ કહ્યું નહોતું. 7પણ તેણે મને આમ કહ્યું, “તું સગર્ભા થશે અને તને પુત્ર અવતરશે. હવેથી તું દ્રાક્ષારસ કે કોઈપણ કેફી પીણું પીશે નહીં તેમજ ગંદો ખોરાક ખાઈશ નહીં, કારણકે તે પુત્ર દેવને અર્પણ થશે અને નાઝીરી થશે અને તેના જન્મથી મૃત્યુ સુધી તે દેવની સેવામાં હશે.”

8૫છી માનોઆહે યહોવાને પ્રાર્થના કરી, “કૃપા કરી તમે જે દેવના માણસને મોકલ્યો હતો તેને પાછો મોકલો, જેથી તે અમને કહે કે પુત્ર જન્મ ધારણ કરવાનો છે, તેનું અમારે શું કરવું?” તે માટે વધારે સૂચનો આપો.”

9દેવે માનોઆહની પ્રાર્થના સાંભળી અને તેની પત્ની ખેતરમાં બેઠી હતી ત્યાં દેવના દૂતે તેને ફરી એકવાર દર્શન આપ્યાં. તેનો ઘણી તેની પાસે નહોતો. 10આથી તે બાઈએ તરત જ દોડતા દોડતા જઈને પોતાના પતિને કહ્યું, “જુઓ, જે માણસ પેલે દિવસે મારી પાસે આવ્યો હતો એ જ માણસ ફરીથી અહીં આવ્યો છે!”

11માનોઆહ ઊઠ્યો અને તેની પત્ની સાથે ઝડપથી પાછો આવ્યો. તેણે પેલા માણસને પૂછ્યું, “તે દિવસે મારી પત્ની સાથે વાત કરી હતી તે માણસ તમેજ છો?”

દેવદૂતે જવાબ આપ્યો, “હા, હું તે જ છું.”

12એટલે માનોઆહે કહ્યું, “તમારા વચનો સાચા પડ્યા પછી અને બાળકના જન્મ પછી અમારે તેનો ઉછેર કેવી રીતે કરવો? અમારે તેની સાથે કેવી રીતે વર્તવું? એણે શું કરવું? કૃપાકરી આ બધું અમને કહો.” 13યહોવાના દૂતે કહ્યું, “તારી પત્નીને મેં જે સૂચનાઓ આપેલી છે તે કાળજીપૂર્વક તારે પાળવાની છે, 14તેણે દ્રાક્ષમાંથી બનાવેલી કોઈપણ ચીજ ખાવી નહીં, તેણે દ્રાક્ષારસ કે કોઈપણ કેફી પીણાં પીવા નહીં, તેમજ ગંદો ખોરાક ખાવો નહીં તેણે બધું મેં આપેલા હુકમ પ્રમાણે કરવું.”

15માનોઆહે યહોવાના દૂતને કહ્યું, “અમે તમારા માટે લવારું રાંધીએ ત્યાં સુધી કૃપા કરીને તમે અહીં રહો,” 16યહોવાના દૂતે કહ્યું, “હું રોકાઈશ, તોયે તમારું ભોજન લઈશ નહીં, પણ જો તમારે દહનાર્પણ આપવું જ હોય તો યહોવાને આપો.” છતાં માનોઆહને ખબર ન પડી કે આ યહોવાનો દૂત છે.

17આથી તેણે યહોવાના દેવદૂતને પૂછ્યું, “તમારું નામ જો અમને જાણવા મળે કે તમે જે કહ્યું છે તે સાચું છે તો અમે તમને સન્માન આપી શકીએ.”

18યહોવાના દેવદૂતે તેને કહ્યું, “મારું નામ જાણીને તમને શું મળશે? તમે તે સમજી શકશો નહીં.”

19૫છી માનોઆહે એક બકરીનું બચ્ચું ખાધાર્પણ સાથે લઈને યહોવાને એક પથ્થર ઉપર અર્પણ કર્યું, જે વિસ્મયકારક ચીજો કરે છે અને માનોઆહ અને તેની પત્ની તે જોતાં હતાં. 20યજ્ઞનો ભડકો આકાશ તરફ ઊંચે ચડ્યો ત્યારે એ જવાળાઓમાં દેવનો દેવદૂત માનોઆહ અને તેની પત્નીના દેખતાં એ જવાળાઓમાં આકાશમાં ઊંચે ગયો. આ જોયા પછી બંને જણાએ તેઓના મુખ નીચે જમીન તરફ રાખ્યા. 21ત્યારબાદ માનોઆહ કે તેની પત્નીને યહોવાના દેવદૂતને ફરી જોયો નહીં. પછી માનોઆહને ખાત્રી થઈ કે એ માણસ યહોવાનો દેવદૂત હતો. 22માનોઆહે પોતાની પત્નીને મોટે સાદે કહ્યું, “હવે આપણું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે. કારણ કે આપણે દેવનાં દર્શન કર્યાં છે.” 2૩પણ તેની પત્નીએ કહ્યું, “જો યહોવાએ આપણને મારી નાખવા હોત તો તેણે આપણે અર્પણ કરેલા અર્પણ સ્વીકાર્યાં ના હોત, તેણે આપણને આ બધું બતાવ્યું ના હોત, તેમણે આ ચમત્કાર કર્યો ન હોત.”

24૫છી તે સ્ત્રીએ એક પુત્રને જન્મ આપ્યો અને તેનું નામ સામસૂન રાખ્યું. બાળક મોટો થયો અને તેને યહોવાના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થયા. 25જ્યારે તે માહનેહ દાનના શહેરમાં હતો તે દરમ્યાન યહોવાનો આત્મા તેની ઉપર પ્રેરણા કરવા લાગ્યો. તે શહેર સોરાહ અને એશતોલ, જે દાનની છાવણીમાં આવેલા છે, તેની વચ્ચે આવેલું છે.

સામસૂનનાં વિવાહ

14 એક દિવસ સામસૂન ‘તિમ્નાહ’ ગયો તો ત્યાં એક પલિસ્તી યુવતી તરફ તેનું ધ્યાન ખેંચાયું. 2ધેર પાછા આવ્યા પછી તેણે પોતાના માતાપિતાને કહ્યું કે, “તિમ્નાહમાં મેં એક યુવતી જોઈ છે, હું તમારા થકી તેને મારી પાસે લાવવા માંગુ છું જેથી હું તેને પરણી શકું.”

૩પણ તેનાં માબાપે તેને કહ્યું, “શું આપણાં સગાંસંબંધીઓમાં કે આપણી જાતિમાં શું કન્યાઓ નથી કે અમારે તને સુન્નતવગરના પલિસ્તીઓને સંબંધિત સ્ત્રી જોડે તને પરણાવવો પડે?”

પણ સામસૂને તેઓને કહ્યું, “મને એ ગમે છે, અને મારા માટે તેને લઈ આવો.” 4તેના માતાપિતાને ખબર નહોતી કે આ બધું યહોવા કરી રહ્યાં છે; તેને પલિસ્તીઓ સાથે લડવાનું કારણ જોઈતું હતું, કારણ, એ વખતે પલિસ્તીઓ ઈસ્રાએલીઓ ઉપર રાજ્ય કરતા હતાં.

5સામસૂન તેના માતાપિતા સાથે તિમ્નાહ ગયો. તેઓ દ્રાક્ષની વાડીઓ આગળ પહોંચ્યાં અને અચાનક એક સિંહનું બચ્ચું તેના પર હુમલો કરવા આવ્યું. 6યહોવાના આત્માએ સામસૂનમાં પ્રવેશ કર્યો, અને તેના હાથમાં કોઈ હથિયાર નહોતું તેમ છતાં તેણે એ સિંહને જાણે લવારું ન હોય તેમ ચીરીને ફાડિયાં કરી નાખ્યો, પણ તેણે પોતાના માતાપિતાને આ વાત કહી નહીં. 7તે તિમ્નાહ આવ્યો પછી સામસૂને તે યુવતી સાથે વાત કરી, અને તેને તે ગમી ગઈ. શ્વોડા દિવસો

પછી તે તેની સાથે વિવાહ કરવા પાછો ફર્યો જ્યાં સિંહને માર્યો હતો તે જોવા માટે તે સ્થળ તરફ ફર્યો, તેણે જોયું તો સિંહની લાશમાં મધપૂડો હતો અને તેમાં મધ પણ હતું! 9તેણે તેમાંથી થોડું મધ પોતાના હાથમાં લીધું અને ખાતો ખાતો ચાલવા લાગ્યો. જ્યારે તે તેના માતાપિતા પાસે પહોંચ્યો ત્યારે તેણે તેમને પણ થોડું મધ ખાવા આપ્યું. તેમણે તે ખાધું પણ સામસૂને તેમને એમ ન જણાવ્યું કે પોતે એ સિંહના મૃતદેહમાંથી લાવ્યો હતો:

10તેના પિતા કન્યાને ઘેર ગયા અને કન્યાના ઘરના રિવાજ પ્રમાણે સામસૂને ઉજાણી તૈયાર કરી. 11સામસૂનેને જોઈને પલિસ્તીઓ એની સાથે રહેવા ત્રીસ જુવાનોને લઈ આવ્યા.

12સામસૂને તેઓને કહ્યું, “હું તમને એક ઉખાણું પૂછું છું તમે જો મારા મહેમાન તરીકેના સાત દિવસના રહેવાસ દરમ્યાન એનો જવાબ આપી શકશો તો હું તમને ત્રીસ જોડ ઉમદા કપડાં અને ત્રીસ જોડ રોજ પહેરવાના કપડાં આપીશ. 13પણ જો તમે તેનો જવાબ ન આપી શકો તો તમારે મને ત્રીસ જોડ ઉમદા કપડાં અને ત્રીસ જોડ નિયમિત પહેરવાના કપડાં આપવાં પડશે.” તેથી તેમણે કહ્યું, “તમારું ઉખાણું, અમને પૂછો અમારે સાંભળવું છે.”

14એટલે તેણે કહ્યું,

“એક પ્રાણી જે ખાય છે, તેમાંથી ખોરાક આવે છે અને એક બળવાન પ્રાણીમાંથી મીઠાશ આવે છે.”

ત્રણ દિવસ સુધી તેઓ ઉખાણાનો ઉકેલ શોધવા પ્રયત્ન કરી રહ્યા હતા.

15ચોથે દિવસે તે લોકોએ સામસૂનની પત્નીને કહ્યું, “તારા પતિને લલચાવીને અમને આ ઉખાણાનો જવાબ કહે, નહીં તો અમે તારું અને તારા બાપનું ઘર બાળી નાખશું, તમે શું અમને લૂંટવા અહીં નોતર્યાં હતા?”

16એટલે સામસૂનની પત્ની તેને ગળે વળગીને રડવા લાગી અને બોલી, “તમને મારા પ્રત્યે જરાયે પ્રેમ નથી, તમે મને ધિક્કારો છો, કારણ કે તમે મારા લોકોને ઉખાણું પૂછ્યું છે અને મને તેનો જવાબ કંથો નથી!” તેણે જવાબ આપ્યો, “મેં મારા માતા પિતાને પણ જવાબ નથી કંથો, પછી તને શા માટે કહું?”

17મહેમાન તરીકે સાત દિવસ રહ્યાં પછી તેણે આખો દિવસ રજ્યા કર્યું, હઠ પકડી તેથી સામસૂને તેને ઉખાણાનો જવાબ કંથો, કારણકે તેના રૂદને તેને ચિંતા કરાવે રાખી. અને પછી તેણે તે જવાબ પોતાના લોકોને કહી દીધો.

18એટલે સાતમે દિવસે સામસૂન શયનગૃહમાં દાખલ થાય તે પહેલાં શહેરના લોકોએ તેને કહ્યું,

“મધ કરતાં મીઠું શું સિંહ કરતાં બળવાન શું?”

સામસૂને પ્રત્યુત્તર આપ્યો,

“તમને જો મારી ગાયથી ખેડ્યું તો મારા ઉખાણાનોપત્તો તમને કદી મળ્યો ન હોત.”

19પછી યહોવાના આત્માએ સામસૂનમાં પ્રવેશ કર્યો, તે તરતજ આશ્કલોન ગયો અને ત્યાં તેણે ત્રીસ માણસોને મારી નાખ્યા, તેણે તેઓના વસ્ત્રો લઈ લીધા, અને તેઓને નગ્ન કરી દીધા અને તેમના વસ્ત્રો તેના ઉખાણાનો જવાબ આપનારા લોકોને આપી દીધાં, પછી તે ખૂબ ગુસ્સે થયો અને પોતાના પિતાને ઘેર ચાલ્યો ગયો. 20ત્યાર પછી સામસૂનની થનાર વહુ તેના મિત્ર સાથે પરણી ગઈ.

સામસૂન દ્વારા દુશ્મનોનો સંહાર

15 થોડા સમય પછી ઘઉંની કાપણીની ઋતુમાં, સામસૂન પોતાની પત્નીને મળવા ગયો અને સાથે તેને માટે એક લવારું લેતો ગયો. તેણે પત્નીના પિતાને કહ્યું, “મારે મારી પત્નીના ઓરડામાં જવું છે.”

2તેણે સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું, “મને જાણવા મળ્યું છે કે તું તેને જરાય પસંદ કરતો નથી અને ચાહતો નથી. તેથી મેં તેને તારા મિત્ર સાથે પરણાવી દીધી. પણ એની નાની બહેન એના કરતાંય વધુ સારી છે, એને બદલે તું તેને લઈ જા.”

3પણ સામસૂને ગુસ્સામાં મોટે સાદે કહ્યું, “હવે આ વખતે જો હું પલિસ્તીઓને નુકસાન કરું તો કોઈ મારો વાંક કાઢી શકે તેમ નથી.”

4આથી તેણે ત્રણસો શિયાળો અને મશાલો લીધી. અને બે શિયાળોની પૂંછડી એક બીજા સાથે બાંધી અને દરેકની વચમાં એક મશાલ ખોસી દીધી 5પછી તેણે મશાલો સળગાવી અને શિયાળોને પલિસ્તીઓના અનાજના કોઠાર તથા ખેતરો સળગાવી મૂકવા છૂટાં મૂકી દીધાં. તેઓએ જૈતૂનની અને દ્રાક્ષની વાડીઓ પણ બાળી મૂકી.

6પલિસ્તીઓએ પૂછ્યું, “આ કોણે કર્યું ?” તેથી તેઓને કહેવામાં આવ્યું, “સામસૂને, કારણ કે તેની થનાર પત્નીના પિતા તિમ્નીએ તેને બીજા પુરુષ સાથે પરણાવી દીધી.” પછી પલિસ્તીઓએ જઈને પુત્રી અને તેના પિતાને પકડયાં અને તેઓના ઘરમાં જીવતાં સળગાવી મૂક્યાં.

7સામસૂને તેઓને કહ્યું, “જો તમે આ રીતે વર્તશો તો હું ચોક્કસ કહું છું કે, હું બદલો લીધા વિના છોડવાનો નથી,”

8તેણે તેઓના ઉપર તેની પૂરી તાકાતથી હુમલો કર્યો અને સર્વને મારી નાખ્યા. પછી તે એટામની ખડકની ગુફામાં જઈને રહેવા લાગ્યો.

9પલિસ્તીઓએ આવીને યહૂદામાં સૈન્યની ટુકડી મોકલી આપી અને લેહી ઉપર છાપો માર્યો. 10યહૂદાના કુળસમૂહે તેને પૂછ્યું, “તમે અહીં શા માટે અમારી સાથે લડવા આવ્યા છો?”

પલિસ્તીઓએ કહ્યું, “અમે સામસૂનની ઘરપકડ કરવા અને તેણે અમારી ઉપર જે કર્યું છે, તે તેની પર કરવા આવ્યા છીએ.”

11તેથી યહૂદાના કુળસમૂહમાંથી ત્રણહજાર માણસો ‘એટામ’ના ખડકની ગુફા આગળ ગયા સામસૂનને મળ્યા અને કહ્યું, “તને એટલી ખબર નથી કે અમે પલિસ્તીઓના તાબેદાર છીએ? તેં અમને કેવી કફોડી સ્થિતિમાં મૂકી

દીધા?" તેણે કહ્યું, "મેં તેઓ સાથે એવોજ વર્તાવ કર્યો, જેવો વર્તાવ તેઓએ મારી સાથે કર્યો હતો."

12તેઓએ તેને કહ્યું, "અમે તને પકડીને પવિસ્તીઓ પાસે લઈ જવા માટે આવ્યા છીએ." સામસૂને કહ્યું, "સારું પણ મને વચન આપો કે તમે પોતે મને મારી નહીં નાખો."

13તેમણે કહ્યું, "અમે તને મારી નહીં નાખીએ, અમે તો ફક્ત તને બાંધીને તે લોકોને સોંપી દઈશું." પછી તેમણે તેને બે નવાં દોરડાં વડે બાંધ્યો અને ગુફામાંથી પાછો લાવ્યા.

14સામસૂન જ્યારે લેહી પહોંચ્યો ત્યારે પવિસ્તીઓ જયનાદ કરતાં કરતાં એની સામે આવ્યા. પરંતુ યહોવાના આત્માએ સામસૂનમાં સંચાર કર્યો અને તેને હાથે બાંધેલાં દોરડાં શણની લટ હોય તેમ તોડી નાખ્યાં. 15તેણે ત્યાં જમીન પર પડેલું ગધેડાનું જડબું ઉપાડ્યું અને તેના વડે એકહજાર માણસોને મારી નાખ્યાં.

16તેણે બોલવાનું ચાલુ રાખ્યું,

"ગધેડાના જડબાના હાડકા વડે મેં એક હજાર માણસોનો સંહાર કર્યો છે. ગધેડાના જડબાના હાડકા વડે મેં તેઓના માણસોને મારી નાખ્યા અને તેઓને થપ્પી કરી મૂકી દીધા."

17એમ કહીને તેણે તે ગધેડાનું હાડકું ફેંકી દીધું અને તે જગ્યાનું નામ રામાથ લેહી* રાખ્યું.

18તેને ખૂબ તરસ લાગી હતી તેથી તેણે યહોવાને પોકાર કરીને કહ્યું, "તમે તમારા આ સેવકને આ વિજય અપાવ્યો છે, તો શું મારે હવે તરસ્યા મરી જવું અને સુન્નત કર્યા વગરના લોકોના તાબામાં જવું?"

19ત્યારે દેવે ત્યાં લેહીની ઘરતીમાં એક ખાડો પાડ્યો, અને તેમાંથી એકદમ પાણી બહાર આવ્યું, તે પીધા પછી સામસૂન તાજો થયો અને તે જગ્યાનું નામ તેણે એન-હાક્કીરે* પાડ્યું, આજે પણ એ ઝરણું લેહીમાં છે.

20પવિસ્તીઓના સમયમાં સામસૂને પછી વીસ વર્ષ સુધી ઈસ્રાએલનો ન્યાય કર્યો.

સામસૂન પવિસ્તીઓના નગર ગાઝામાં

16 પછી એક દિવસ સામસૂન પવિસ્તીઓના નગર ગાઝામાં ગયો, ત્યાં તેણે એક વારાંગના જોઈ અને તે તેની પાસે સંભોગ કરવા માટે ગયો. ગાઝાના લોકોમાં વાત પ્રસરી ગઈ કે "સામસૂન ત્યાં આવ્યો છે," એટલે તેઓ તેને ઘેરી વળ્યા અને આખી રાત તેના બહાર આવવાની રાહ જોતા નગરના દરવાજે ટાંપીને તેને પકડવા માટે બેસી રહ્યાં, આખી રાત એમજ બેસી રહ્યાં. તેમણે વિચાર્યું, "સવાર સુધી આપણે રાહ જોઈશું અને પછી તેને મારી નાખીશું."

૩પણ સામસૂન મઘરાત સુધી સૂઈ રહ્યો અને અડધી રાતે ઊઠીને તેણે નગરના દરવાજાનાં બારણાં પકડીને અને બારસાખ તેમજ ભોગળ જે દરવાજાને તાળુ મારી દે તે બધુંજ નીચે ખેંચી કાઢ્યું અને આ સર્વ ખભા ઉપર ઉપાડી લીધું

રામાથ લેહી સ્થળનું નામ છે. અર્થ "જડબાના હાડકાનો પર્વત."

એન-હાક્કીરે હાંક મારનારનું ઝરણું.

અને તે બધું હેબ્રોન નગરની પાસે આવેલા પર્વતની ટોચ પર લઈ ગયો.

સામસૂન અને દલીલાહ

4એ પછી સામસૂન સોરેક ની ખીણમાં રહેતી દલીલાહ નામની એક સ્ત્રીના પ્રેમમાં પડ્યો.

5નગરના પવિસ્તી શાસનકર્તાઓ દલીલાહ પાસે ગયા અને કહ્યું, "સામસૂનને લલચાવીને તું જાણી લે કે, 'એનામાં આટલી બધી શક્તિ ક્યાંથી આવે છે? અને અમે તેને કેવી રીતે બંદીવાન કરી શકીએ અને બાંધી શકીએ? અને અમે તેને લાચાર બનાવી શકીએ કેમ? તમે અમને આ સર્વ જણાવશો તો અમે તમને અગિયારસો ચાંદીના સિક્કા આપીશું."

6દલીલાહે સામસૂનને કહ્યું, "તારું મહાબળ શામાં રહેલું છે, તથા તું સાથી બંધાય કે જેથી તને દુઃખ દઈ શકાય તે તું કૃપા કરીને મને કહે.

7સામસૂને કહ્યું, "મને જો તેઓ સાત લીલી પણછો કે જે સૂકાઈ ન હોય વડે બાંધે તો હું તેઓ જેવો દુર્બળ થઈ જાઉં."

8આથી પવિસ્તી સરદારોએ દલીલાહને સાત લીલી પણછો તેને બાંધવા જે સૂકાયેલી ન હતી આપી તેથી તેણે તેનો બાંધવા માટે ઊપયોગ કર્યો. 9સામસૂનને પકડવા થોડા માણસો તેના ઓરડામાં સંતાયા હતાં. દલીલાહે બૂમ પાડી, "સામસૂન, પવિસ્તીઓ તને પકડવા આવે છે!" પણ અગ્રિ પાસે લઈ જતા જેમ શણની દોરી અચાનક તૂટી જાય તેમ તેણે પણછો તોડી નાખી, આ રીતે તેની શક્તિનું રહસ્ય તેઓ જાણી શક્યા નહીં.

10ત્યારે પછી દલીલાહે તેને કહ્યું, "તું મારી મરકરી કરે છે! તેં મને જૂઠું કહ્યું છે! કૃપા કરીને મને કહે, તને કેવી રીતે બાંધી શકાય? 11તેણે કહ્યું, "જો મને કદી વપરાયાં ન હોય એવાં નવાંનકોર દોરડાં વડે બાંધે તો હું કોઈપણ માણસના જેવો દૂબળો થઈ જાઉં."

12દલીલાહે તેને નવાં દોરડાં લઈને તેના વડે બાંધી દીધો. પછી તેણે બૂમ પાડી, "સામસૂન, પવિસ્તીઓ તમને પકડવા આવે છે! તેણે પોતાના ઓરડાનાં દરવાજાની બહાર માણસોને સંતાડી રાખ્યા હતાં." પણ સામસૂને પોતાને હાથે બાંધેલાં નવા દોરડાંને તાંતણાની જેમ તોડી નાખ્યાં.

13ત્યારે દલીલાહે સામસૂનને કહ્યું, "અત્યાર સુધી તમે મારી હાંસી ઉડાવી અને મને ખોટું કહ્યું, પણ હવે મને કહો, મારે જો તમને બાંધવા હોય તો મારે કેવી રીતે કરવું?"

સામસૂને કહ્યું, "જો તું મારા માથાના વાળની સાત લટોને સાળનો ઊપયોગ કરી તેની સાથે ગૂંથી લે અને મને ખીલીથી જકડી દે, તો હું કોઈપણ બીજા માણસ જેવો જ દૂર્બળ થઈ જાઉં," તેથી તેણે તેને ઊધાડી દીધો.

14તે જ્યારે ઊઠી ગયો ત્યારે તેણે સાળ લીધી અને તેની સાત લટોને ગૂંથી અને તંબૂના ખીલા સાથે જકડી દીધી અને પછી બૂમ પાડી, "સામસૂન, પવિસ્તીઓ તને પકડવા આવ્યા છે!" તે ઊઘમાંથી જાગ્યો અને તંબૂનો

ખીલો ખેંચી કાઢ્યો અને પોતાના વાળની સાત લટોને છોડી નાખી.

15આથી દલીલાહે તેને ઠપકો આપતાં કહ્યું, “જો તને મારામાં વિશ્વાસ ના હોય તો તું કેવી રીતે કહી શકે કે તું મને પ્રેમ કરે છે? આ ત્રીજી વાર તેં મારી હાંસી ઉડાવી, અને હજુ સુધી તમે મને બતાવ્યું નથી કે આટલી બધી તાકાત તમારામાં શાથી છે?” 16દલીલાહ દરરોજ તેને આ સવાલ પૂછતી અને દબાણ કરતી એટલે આખરે થાકીને તેણે તેને ક્યાંથી શક્તિ મળે છે સાચું રહસ્ય જણાવી દીધું. 17તેણે કહ્યું, “મારા માથાના વાળ કદી અસ્ત્રાથી કાપવામાં આવ્યા નથી, કારણ કે હું જન્મ્યો તે દિવસથી એક નાઝીરી થવા માટે હું દેવને સમર્પિત થયેલો છું. જો મારું માથું મૂંડવામાં આવે તો મારી તાકાત જતી રહે અને હું બીજા સામાન્ય માણસ જેવો દૂર્બળ થઈ જાઉં.”

18દલીલાહને લાગ્યું કે આખરે તેણે તેને સાચું કહ્યું હતું, આથી તેણે પલિસ્તી સરદારોને તેડવા માણસો મોકલી કહેવડાવ્યું, “હવે આ વખતે છેલ્લી વાર તમે સૌ આવો. કારણકે છેવટે તેણે મને પોતાની સાચી શક્તિના રહસ્ય વિશે મને કહ્યું છે.” આથી પલિસ્તી આગેવાનો તેઓની સાથે નાણાં લઈને આવ્યા.

19દલીલાહે સામસૂનને પોતાના ખોળામાં ઊઘાડી દીધો અને એક માણસને બોલાવી તેના વાળની સાત લટો બોડાવી નખાવી આ રીતે દલીલાહે તેને નિર્બળ બનાવી દીધો અને તેની તાકાત તેને છોડી ચાલી ગઈ. 20ત્યાર પછી દલીલાહે બૂમ પાડી, “સામસૂન, પલિસ્તીઓ તમને પકડવા આવ્યા છે!” તે ઊઘમાંથી જાગી ઊઠ્યો અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે, “હું ઝટકો મારીને દર વખતની જેમ છૂટો થઈ જઈશ.” પણ તેને ખબર ન પડી કે યહોવા તેને છોડીને જતાં રહ્યા છે.

21પલિસ્તીઓએ તેને પકડી લીધો અને તેની આંખો કાઢી નાખી, અને તેને ગાજા લઈ ગયા, ત્યાં તેને પિત્તળની સાંકળોથી બાંધીને કેદખાનામાં અનાજ દળવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું. 22પરંતુ તેના મૂંડી નાખેલા વાળ ફરી ઊગવા માંડયા.

23પલિસ્તી આગેવાનોએ તેમના દેવ દાગોનને મોટો ઉત્સવ અને અર્પણો આપવા માટે તેયારી કરતા હતાં અને આનંદ કરવા ભેગા થયા. તેઓ કહેતા હતાં. “આપણા દેવે, આપણા શત્રુ સામસૂનને આપણા હવાલે કરી દીધો છે.”

24અને તેને જોઈને તેઓએ તેમના દેવની સ્તુતિ કરી અને કહ્યું, આપણા દેવે આપણા શત્રુને આપણે હવાલે કરી દીધો છે.

“જે માણસે આપણા દેશનો નાશ કર્યો, અને જેણે આપણાં લોકોને મારી નાખ્યા હવે તે આપણા કબજામાં છે!”

25નશાની હાલતમાં તેઓએ કહ્યું, “સામસૂનને બોલાવો; જેથી તે અમારું મનોરંજન કરી શકે!” આમ સામસૂનને કેદખાનામાંથી બહાર લાવવામાં આવ્યો અને તેણે તેઓ માટે અભિનય કર્યો. પછી તેને મંદિરના બે થાંભલાઓની વચ્ચે ઊભો રાખવામાં આવ્યો. 26સામસૂને જે છોકરાએ તેનો હાથ પકડી રાખ્યો હતો, તેને કહ્યું, “મને એવી રીતે ઊભો રાખ કે

મંદિરના મુખ્ય થાંભલાને હું અડી શકું, જેથી હું તેને અઢેલી આરામ કરી શકું.”

27મંદિર સ્ત્રી-પુરુષોથી ખીચોખીચ ભરેલું હતું. બધાજ પલિસ્તી સરદારો ત્યાં હાજર હતાં. અને આશરે 3,000 સ્ત્રી પુરુષો ધાબા ઉપરથી સામસૂનના ખેલ જોતાં હતાં, 28પછી સામસૂને યહોવાને પોકાર કરીને કહ્યું, “ઓ સર્વસમર્થ યહોવા, મને સાંભળો, અને આ છેલ્લી વાર મને શક્તિ આપો કે જેથી હું મારી આંખો માટે પલિસ્તીઓ ઉપર બદલો લઈ શકું.” 29પછી મંદિરના બે ટેકારૂપ વચ્ચેના થાંભલાને તેણે બાથમાં લીધા, તેણે જમણો હાથ એક થાંભલા ઉપર અને ડાબો હાથ બીજા થાંભલા ઉપર મૂકીને બધું વજન તેના ઉપર નાખ્યું અને પોકાર કર્યો, 30સામસૂને કહ્યું, “મને પલિસ્તીઓની સાથે મરવા દો.” પછી તેણે મંદિરના થાંભલા પર સંપૂર્ણ બળ વાપરીને નીચે એવી રીતે ખેચી પાડ્યા કે તે મંદિરના તમામ લોકો ઉપર તૂટી પડે જેમાં પલિસ્તીના આગેવાનો પણ હતાં આમ, તેણે ઘણા માણસો મારી નાખ્યા તે મરી રહ્યો હોવાથી તેણે જેટલા લોકોને માર્યા હતાં તેના કરતા વધારે સંખ્યામાં લોકોને માર્યા.

31પછીથી તેના ભાઈઓ અને તેનું આખું કુટુંબ તેનો મૃતદેહ લેવા માટે આવ્યાં. તેઓ તેને સોરા અને અેશતઓલ વચ્ચે આવેલી તેના પિતા માનોઆહની કબરે લઈ ગયા તેઓ તેને ત્યાં લઈ ગયા અને તેને દફનાવ્યો, તેણે વીસ વર્ષ સુધી ઈસ્રાએલનો ન્યાય કર્યો હતો.

મીખાહની મૂર્તિઓ

17 એફાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં મીખાહ નામે એક માણસ રહેતો હતો. 2એક દિવસ તેણે તેની માતાને કહ્યું, “જ્યારે તારા અગિયારસો ચાંદીના સિક્કા* ચોરાઈ ગયા ત્યારે તેં ચોરને શાપ દીધો હતો તે મેં સાંભળ્યો હતો, એ સિક્કા મારી પાસે જ છે, મેં જ તે ચોર્યાં હતાં.

તેની માતાએ કહ્યું, “યહોવા તારું ભલું કરે, બેટા.”

3એટલે તેણે અગિયારસો ચાંદીના સિક્કા તેની માને પાછા આપ્યા, મા બોલી, “મારા પુત્રના હિત માટે મેં આ ચાંદીના સિક્કા લાકડાની કોતરેલી અને ધાતુથી મઢેલી પ્રતિમા બનાવવા માટે યહોવાને સમર્પી દીધા હતાં, હવે તને પાછા સોંપું છું.” પણ છોકરાએ તે પાછા આપ્યા.”

4પછી મીખાહે ચાંદીના સિક્કા તેની માતાને પાછા આપ્યા તેણી 200 શેકેલ* લઈને ઝવેરી પાસે ગઈ. તેણે તેમાંથી ધાતુની મૂર્તિ બનાવી અને તે મીખાહે તેના ઘરમાં રાખી. 5મીખાહના ઘરમાં મંદિર હતું, ત્યાં તેણે એક એફોદની મૂર્તિ મૂકી અને તેના કુળદેવતાની મૂર્તિઓ બનાવડાવી અને તે મૂર્તિના યાજક તરીકે તેણે તેના પુત્રોમાંથી એક પુત્રને યાજક તરીકે નીમ્યો. 6કારણ કે તે સમયે ઈસ્રાએલમાં કોઈ રાજા ન

અગિયારસો ચાંદીના સિક્કા 28 પૌંડ 1,100 શેકેલ.

200 શેકેલ 5 પૌંડ.

હતો, અને પ્રત્યેક માણસ પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે પોતાની નજરમાં જે સારું લાગે તે કરતો હતો.

7પૂર્વે એકવાર, યહૂદા કુળસમૂહમાંથી એક યુવાન માણસ જે લેવી હતો. તે બેથલહેમમાં એક વિદેશીની જેમ રહેતો હતો. 8વસવાટ માટે બીજી કોઈ સારી જગ્યાની શોધમાં તે બેથલહેમ છોડીને ફરતા ફરતા એફાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં મીખાહને ઘેર આવી ચડ્યો. 9મીખાહે તેને કહ્યું, “તું ક્યાંથી આવ્યો?”

તેણે જવાબ આપ્યો, “હું યહૂદામાં આવેલા બેથલહેમના લેવી કુળનો યાજક છું અને વસવાટ માટેની જગ્યાની શોધમાં છું.”

10મીખાહે તેને કહ્યું, “તું મારી સાથે રહે કુળના વડા થવાની જવાબદારી લે અને અમારો યાજક બન, હું તને દર વરસે દસ ચાંદીના સિક્કા આપીશ, હું તને સરખું ખાવાનું અને સારા કપડાં પણ આપીશ તેથી લેવી તેની સાથે ગયો.”

11લેવી તેની સાથે રહેવા કબૂલ થયો અને તેના એક પુત્ર જેવો જ બની ગયો. 12મીખાહે તેની યાજકપદે નિમણુંક કરી અને તે તેનો યાજક બન્યો અને તેના ઘરમાં રહેવા લાગ્યો. 13મીખાહને થયું, “હવે મને ખાતરી થઈ કે યહોવા મારુ કલ્યાણ કરશે, કારણ કે એક યાજક મારો લેવીવંશી છે.”

દાનવંશીઓએ કરેલી મીખાહની મૂર્તિઓની ચોરી

18 તે દિવસોમા ઈસ્રાએલમાં કોઈ રાજા ન હતો અને દાનકુળસમૂહના લોકો સ્થાયી થવા માટે સ્થળ શોધી રહ્યાં હતાં. કારણ કે તેઓને પ્રદેશનો એક ભાગ ઈસ્રાએલના બીજા કુળસમૂહોની સાથે આપવામાં આવ્યો નહતો.

2તેથી દાનના કુળસમૂહે પાંચ શૂરવીર પુરુષોને સોરાહ અને એશ્તાઓલ નગરોમાંથી પસંદ કર્યા, તેઓએ સ્થાયી થવા માટે અને તેઓના કુળના ઉછેર માટે યોગ્ય સ્થળ શોધવું હતું. તેથી તેઓએ “જાઓ અને દેશની શોધ કરો” કહીને પ્રદેશની શોધ કરવા આ શૂરવીરોને મોકલ્યા.

એફાઈમના પર્વત ઉપર પહોંચ્યા અને મીખાહના ઘરે રાત રોકાયા, 3તેઓ જ્યારે ત્યાં હતાં તેઓએ લેવીનો અવાજ ઓળખી લીધો અને તેના તરફ વળીને તેને પૂછ્યું, “તને અહીં કોણ લઈ આવ્યું? અહીં તું શું કરે છે? તું અહીં શા માટે છે?”

4તેણે મીખાહે તેના માટે જે કંઈ કર્યું હતું તે તેઓને કહી દીધું અને કહ્યું કે “તેણે મને કામે રાખ્યો છે અને હું તેનો યાજક છું.”

5પેલા લોકોએ કહ્યું, “સારું, તો અમારા તરફથી દેવને પ્રશ્ન કર કે અમારો આ પ્રવાસ સફળ થશે કે કેમ?”

6યાજકે કહ્યું, “શાંતિથી જાઓ. તમારા પ્રવાસ ઉપર યહોવાની દયા દ્રષ્ટિ છે.” 7તેથી તે પાંચ જણ ત્યાંથી નીકળીને ‘લાઈશ’પહોંચ્યા. ત્યાં તેમણે જોયું તો લોકો સિદોનના લોકોના શાસન હેઠળ નિશ્ચિત જીવન ગાળતા હતાં. તે લોકોને શાંતિ હતી અને કોઈ ચિંતા નહોતી. તેઓ એકબીજા સાથે ઝગડો કરતા ન હતાં, અત્યાચાર કરનાર કોઈ ન હતાં. તેઓ સિદોનના

લોકોથી ખૂબ દૂર રહેતા હતાં અને તેઓએ કોઈની પણ સાથે કોઈ ક્ષર કર્યા ન હતાં.

8તેઓ સોરા અને એશ્તાઓલમાં પોતાના ભાઈઓ પાસે પાછા ફર્યા અને ત્યાં તેમને પૂછવામાં આવ્યું, “શું સમાચાર છે?”

9તેમણે કહ્યું, “ચાલો, આપણે જઈએ અને લાઈશ ઉપર હુમલો કરીએ. અમે એ ભૂમિ જોઈ છે અને તે બહુ સારી છે. આપણે અહીં અમસ્તા બેસી રહેવું ન જોઈએ, જલદી કરો, ઉભા થાવ અને તે દેશનો કબજો લઈ લો. 10તમે ત્યાં જશો ત્યારે જોશો કે ત્યાંના લોકો નિશ્ચિત છે. તે દેશ વિશાળ છે, દેવે તમારા હાથમાં એવો દેશ સોંપી દીધો છે જ્યાં કોઈ વાતની ખોટ નથી.”

11આથી દાનકુળસમૂહના 600 સશસ્ત્ર સૈનિકો સોરા અને એશ્તાઓલથી નીકળી પડ્યા. 12તેમણે જઈને યહૂદાના પ્રદેશમાં કિર્યાથ-યઆરીમમાં છાવણી નાખી, તેથી એ જગ્યા આજે પણ દાનની છાવણીને નામે ઓળખાય છે. એ કિર્યાથ-યઆરીમની પશ્ચિમે આવેલી છે. 13ત્યાંથી તેઓ એફાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં મીખાહને ઘેર ગયા.

14આ પાંચ જણ જેઓ ‘લાઈશ’ની આજુબાજુના પ્રદેશમાં લોકો વિશે જાણવા ગયા હતાં તેમણે પોતાના ભાઈઓને કહ્યું, “ત્યાં બધામાંથી એક ઘરમાં ચાંદીની એક મૂર્તિ તથા એક એફોદ અને થોડા ઘરબારના દેવો છે! તમે શું વિચારો છો આપણે શું કરવું જોઈએ?” 15આથી તેઓ એ તરફ વળીને લેવી રહેતો હતો ત્યાં મીખાહને ઘેર ગયો અને તેને અભિનંદન આપ્યા. 16યુદ્ધ માટે તૈયાર અવા દાનકુળસમૂહના સશસ્ત્ર 300 સૈનિકો દરવાજા બહાર ઊભા હતાં 17અને જે પાંચ જણ માહિતી મેળવવા આવ્યા હતાં તેઓએ અંદર જઈને લાકડાની કોતરકામ કરેલી અને ચાંદીથી મઢેલી મૂર્તિ, એફોદ તથા કુળદેવતાઓને લઈ લીધા. દરમ્યાન યાજક 600 સશસ્ત્ર સૈનિકો સાથે દરવાજા આગળ ઊભો હતો. 18જ્યારે યુવાન યાજક પેલા પાંચ જણને મીખાહના ઘરમાં પેસીને લાકડાની કોતરેલી અને ચાંદીથી ઢાળેલી મૂર્તિ, એફોદ તથા બીજી મૂર્તિઓ લઈ બહાર જતા જોયા ત્યારે યાજકે તેમને પૂછ્યું, “શું કરો છો?”

19ત્યારે તેઓએ કહ્યું, “ચૂપ રહો! એક શબ્દ પણ બોલશો નહીં, અમારી સાથે ચાલો અને અમારા કુળના યાજક અને અગ્રણીનું સ્થાન અમારે માટે લો. ફક્ત એક જણના યાજક થવું તે સારું કે પછી સમગ્ર ઈસ્રાએલી કુળસમૂહના યાજક થવું તે સારું?”

20આ સાંભળીને તે યાજક તેઓની સાથે જવા માટે રાજી થઈ ગયો, તેણે એફોદ, ઘરના દેવો તથા બીજી મૂર્તિઓ પોતાની સાથે લઈ લીધી.

21તેઓ બધાં પોતાને રસ્તે આગળ વધ્યા. તેઓએ બાળકો, ઢોરઢાંખર તથા ઘરવખરી સૌથી આગળ રાખ્યાં.

22જ્યારે તેઓ મીખાહના ઘરથી થોડે દૂર નીકળી ગયા ત્યારે મીખાહના ઘરના માણસો અને તેની આસપાસ રહેતા લોકોએ દાનકુળસમૂહનો પીછો કર્યો અને તેમને પકડી

પાડયા. 23તેમણે તેઓને થોભી જવા માટે જોરથી બૂમ પાડી, એટલે દાનકુળસમૂહઓએ પાછા ફરીને જોયું અને મીખાહને પૂછ્યું, “શું વાત છે? શા માટે તમારા માણસોને લડવા બોલાવ્યા છે?”

24મીખાહે ગુસ્સામાં કહ્યું, “મેં મારા માટે બનાવડાવેલી મૂર્તિને અને યાજકને લઈને તમે રસ્તે પડયા છો, પછી મારી પાસે રહ્યું ‘શું અને પાછા ઉપરથી પૂછો છો કે, શું છે?’”

25દાન કુળસમૂહે જવાબ આપ્યો, “બકવાસ બંધ કર. નહીં તો આ લોકોનો પિત્તો જશે અને તેઓ તારા ઉપર તૂટી પડશે. તું અને તારું કુટુંબ બંને હતાં નહતાં થઈ જશો.”

26એમ કહીને દાનવંશીઓ રસ્તે પડયા અને મીખાહ સમજી ગયો કે એ લોકોને મારાથી પહોંચાય એમ નથી, તેથી તે ઘેર પાછો ફર્યો. 27ત્યાર પછી દાન કુળસમૂહના લોકોએ મૂર્તિઓ અને યાજકને ‘લાઈશ’ નામના સ્થળે લઈ ગયા જ્યાં શાંતિમય અને શંકરહિત લોકો હતાં. તેઓ નગરની અંદર ગયા અને સર્વ લોકોની તેઓની તલવારથી હત્યા કરી અને તેને બાળી નાખ્યા. 28ત્યાં એ લોકોને મદદ કરે એવું કોઈ ન હતું. કારણ કે તેઓ નગર સિદોનથી ઘણા દૂર હતા અને તેઓને અરામના લોકો સાથે કોઈ સંબંધ નહોતો લાઈશ એ બેથ-રહોબના એક ભાગમાં ખીણમાં આવેલું હતું. દાનકુળસમૂહોએ ફરીતે નગર બાંધવાનું શરૂ કર્યું અને ત્યાં વસવાટ કર્યો. 29તેઓએ પોતાના પિતૃના નામ ઉપરથી તે નગરનું નામ ‘દાન’ પાડ્યું; દાન, જે ઈસ્રાએલમાં જન્મ્યો હતો, પણ તેનું મૂળ નામ ‘લાઈશ’ હતું.

30દાનકુળસમૂહોએ પેલી મૂર્તિઓ લઈ અને તેઓની પ્રતિષ્ઠા કરી યોનાથાન ગેશોમનો પુત્ર, તથા મૂસાનો પૌત્ર હતો અને તેના પુત્રો દેશ, બંદીવાન થયો ત્યાં સુધી દાન કુળસમૂહના યાજક બની રહ્યાં.

31મુલાકાતમંડપ જ્યાં સુધી દેવનું થાનક શીલોહમાં રહ્યું ત્યાં સુધી દાનના કુળે મીખાહની મૂર્તિઓનું ભજન કર્યું.

એક ઉપપત્નીની વાત

19 એ વખતે ઈસ્રાએલમાં કોઈ રાજા નહોતો ત્યારે એફાઈમની ટેકરીઓ પર અંદરના ભાગમાં એક લેવી રહેતો હતો, તેણે બેથલેહેમની એક યલૂદી કન્યાને પોતની રખાત તરીકે રાખી હતી. 2તે સ્ત્રી ગુસ્સે થઈને પોતાના બાપને ઘેર બેથલેહેમ પાછી ગઈ. તે સ્ત્રી ત્યાં લગભગ ચારેક મહિના માટે રહી. 3તેનો પતિ તેને સમજાવીને પાછી લાવવા માટે એક નોકરને અને બે ગધેડાંને લઈને તેની પાછળ ગયો. જ્યારે તે તેને ઘેર પહોંચ્યો ત્યારે તે તેને પોતાના પિતાના ઘેર લઈ ગઈ જ્યારે તેના પિતાએ તેને જોયો તેને મળીને તેને ખૂબ આનંદ થયો. 4અને તે સ્ત્રીના પિતાએ તેના જમાઈને થોડા સમય તેને ત્યાં રહેવા માટે સમજાવ્યો. તે ત્યાં ત્રણ દિવસ રહ્યો અને તેઓએ ખાધુ, પીધું અને ત્રણ રાત ત્યાં ગાળી.

5ચોથે દિવસે વહેલી સવારે લેવી ઘેર પાછો જવા તૈયાર થયો. પણ તેના સસરાએ તેને કહ્યું, “પહેલા કાંઈ ખાઈ લો,

પછી તમે જઈ શકો છો.” બેથી તે બે જણે ભેગા બેસીને ખાધું પીધું સસરાએ જમાઈને કહ્યું, “માની જાઓ, રાત અહીંજ ગાળો, અને મોજ કરો.” 7છતાં તે માણસે ના પાડી, પણ તેના સસરાએ તેને વિનંતી કર્યા જ કરી, આખરે તે ત્યાં રોકાવા તૈયાર થયો.

8બીજા દિવસે તે વહેલો ઊઠ્યો અને તેના સસરાએ કહ્યું, “પહેલાં કાંઈ ખાઈ લો, અને પછી થોડા સમય પછી જાઓ.” તેથી તેઓ ખાવા બેઠા મોડી બપોર સુધી તે રહ્યો.

9પછી લેવી પોતાની પત્ની અને નોકર સાથે જવા માટે ઊઠ્યો. પણ તેના સસરાએ કહ્યું, “જુઓ હવે તો સાંજ થઈ ગઈ છે, અહીં રાત રહી જાઓ, અને મોજ કરો પછી આવતી કાલે વહેલા ઘેર જજો.

10પરંતુ આ વખતે એ માણસે સાંભળ્યું નહીં, તે રાત રોકાવા કબૂલ થયો નહીં અને જવા માટે તૈયાર થયો, તેણે પોતાનાં બે લાદેલાં ગધેડાં અને પત્ની સાથે યેબૂસ અર્થાત યરૂશાલેમની નજીક પહોંચ્યા સુધી મુસાફરી કરી. 11જ્યારે તેઓ યેબૂસ પહોંચ્યા ત્યારે દિવસ પૂરો થવા આવ્યો હતો, તેથી નોકરે ઘણીને કહ્યું, “ચાલો આપણે આ યબૂસીઓના શહેરમાં જઈએ અને રાત ત્યાં ગાળીએ.”

12પણ તેના ઘણીએ જવાબ આપ્યો, “ના, આ વિદેશી નગરમાં આપણે જવું નથી, ત્યાં કોઈ ઈસ્રાએલી નથી, આપણે ગિબયાહ જઈએ.” 13ચાલો, આપણે કોઈ બીજી જગ્યાએ જઈએ. ગિબયાહ કે રામામાં રાતવાસો કરીએ.”

14તેથી તેઓએ ચાલવાનું ચાલુ રાખ્યું અને સાંજ પડતાં બિન્યામીનકુળસમૂહના પ્રદેશમાં આવેલા ગિબયાહ નજીક આવી પહોંચ્યા. 15રાતવાસો કરવા તેઓ ગિબયાહ ગયા. અને નગરના ચોકમાં બેઠા. કોઈએ તેઓને પોતાના ઘરે આમંત્રણ આપ્યું નહીં.

16એવામાં જ્યારે સાંજ પડી, એક વૃદ્ધ માણસ તે માર્ગે પસાર થયો, તે તેના ખેતરેથી કામ કરીને ઘેર પાછો ફરતો હતો. તે એફાઈમના પહાડી પ્રદેશનો વતની હતો. અને ગિબયાહ આવ્યો હતો અને ત્યાં રહેતો હતો. તે નગરના લોકો બિન્યામીનકુળસમૂહના હતાં. 17તેણે નજર કરતાં નગરના ચોકમાં પડાવ નાખેલા મુસાફરને જોયો અને પૂછ્યું, “તમે ક્યાંથી આવો છો? ક્યાં જાઓ છો?”

18તેણે જવાબ આપ્યો, “યલૂદામાં આવેલા બેથલેહેમથી હું આવું છું એફાઈમના પહાડી પ્રદેશનો હું વતની છું. હું બેથલેહેમ ગયો હતો અને અત્યારે હું ઘેર પાછો જાઉં છું. પણ કોઈએ અમને રાત ગાળવા માટે પોતાને ઘેર બોલાવ્યા નથી; 19અમારી પાસે અમારા ગધેડાં માટે અનાજ અને ઘાસ છે અને મારા માટે મારી સ્ત્રી અને નોકર માટે પૂરતો ખોરાક તથા દ્રાક્ષારસ છે. અમને કોઈ ચીજની જરૂર નથી.”

20પેલા ઘરડા માણસે કહ્યું, “કશી ચિંતા ન કરશો. હું બધું સંભાળી લઈશ. અહીં ચોકમાં રાત ગાળવાની ના હોય, કેમકે અહીં કોઈ સુરક્ષા નથી.” 21એમ કહીને તે તેમને પોતાને ઘેર લઈ ગયો અને તેણે તેઓનાં ગધેડાંને ચારો નીચો, તેઓએ, તેઓના પગ ઘોચા, ખાધું અને પીધું.

22જ્યારે આ લોકો ખાતાપીતાં અને આનંદ કરતા હતાં એવામાં નગરના દુષ્ટ માણસો ઘરને ઘેરી વળ્યા અને બારણાં ખટખટાવ્યા. તેઓએ ઘરના ઘરડા માણસને બૂમો પાડીને કહેવા લાગ્યા, "તારે ઘરે જે માણસ આવ્યો છે તેને બહાર મોકલ, જેથી અમે તેની સાથે સંભોગ કરીએ."

23તેથી ઘરડો માણસ બહાર આવ્યો. તેણે વિનંતી કરીને કહ્યું, "મારા ભાઈઓ, આવું પાપ આચરશો નહીં, એ મારો મહેમાન છે, આવું મૂર્ખ અને નામોશી ભયરું કૃત્ય ન કરશો. 24મારે એક કુવારી પુત્રી છે તથા તે માણસને તેની રખાત છે, હું તેઓને બહાર મોકલીશ. તમે તેઓ સાથે સંભોગ કરી શકશો અને તમારે તેમની સાથે જે કરવું હોય તે કરો. પણ આ માણસ ઉપર તમે આવું ગુનાહિત કૃત્ય કરશો નહીં."

25છતાં તેઓએ તેનું કહેવું સાંભળ્યું નહીં, તેથી તેણે તેની રખાતને તેઓ પાસે બહાર જવા ફરજ પાડી, તેઓએ આખી રાત તેના ઉપર બધાએ વારા ફરતી અત્યાચાર કર્યાંને તેના ઉપર બળાત્કાર કર્યો. અને જ્યારે સવાર થઈ ત્યારે તેને જવા દીધી. 26પરોઠ થયું ત્યારે તે સ્ત્રી તેના ઘણીના ઘરના દરવાજા આગળ ગઈ અને સવાર સુધી તે ત્યાં પડી રહી.

27સવારમાં તેના ઘણી લેવીએ ફરી પ્રવાસે જવા માટે તેણે બારણું ઉઘાડ્યું તો તેણે પોતાની રખાતને ઘરના બારણાં આગળ પડેલી જોઈ. તેના હાથ બારણાના ઉંબરા પર પડેલા હતાં. 28તેણે તેને કહ્યું, "ઊઠ, ચાલ, આપણે હવે જઈએ." પણ કોઈ જવાબ ન મળ્યો, તે મૃત્યુ પામી હતી.

29આથી તેણે તેને ઉપાડીને ગઘેડા ઉપર મૂકી અને તે ઘેર જવા નીકળ્યો. ઘરે પહોંચ્યા પછી તેણે એક છરો લીધો અને તેના શરીરના કાપીને બાર ટુકડા કર્યા પછી તે ટુકડાઓ તેણે આખા ઈસ્રાએલમાં મોકલી આપ્યા. 30પછી એવું બન્યું કે જેમણે જેમણે એ જોયું તેમણે કહ્યું, "ઈસ્રાએલે મિસર છોડ્યું ત્યારથી આજ સુધી આવો ભયંકર ગુન્હો કદી નજરે ચડ્યો નથી. માટે આનો વિચાર કરો, ચર્ચા કરો અને મને નિર્ણય જણાવો."

બિન્યામીનીઓનો સંહાર

20 ઉત્તરે દાનથી માંડીને દક્ષિણે બેરશબા પ્રદેશ સુધીના ઈસ્રાએલના સમગ્ર દેશમાંથી અને પૂર્વના ગિલયાદથી સર્વ લોકો મિસ્પાહ મુકામે યહોવા સમક્ષ એકત્ર થયાં. 2ઈસ્રાએલી લોકોની આ સભામાં ઈસ્રાએલના સર્વ કુળસમૂહોના વડા હતાં. 4,00,000તલવાર સાથે હથિયારબંધ સૈનિકો હતાં. 3બિન્યામીનીઓને સમાચાર મળ્યા હતાં કે ઈસ્રાએલી મિસ્પાહમાં ભેગા થયા છે. ઈસ્રાએલીઓએ પૂછ્યું, "આ અઘમ કૃત્ય કેવી રીતે કરવામાં આવ્યું તે અમને જણાવો."

4લેવી માણસ જેની રખાતનું ખૂન થઈ ગયું હતું તેણે જવાબ આપ્યો, "હું અને મારી રખાત બિન્યામીનનાં ગિબયાહમાં રાતવાસો કરવા આવ્યા. 5ગિબયાહના લોકો મારી વિરુદ્ધ થઈ ગયા અને તેમણે હું જે ઘરમાં હતો તેને ઘેરી લીધું. મને તેઓ મારી નાખવા ઈચ્છતા હતાં; મારી ઉપપત્ની ઉપર તેમણે બળાત્કાર ગુજાર્યો અને તે મૃત્યુ પામી.

6તેથી મેં તેનું શબ કાપીને ટુકડા કર્યા અને એક એક ટૂકડો ઈસ્રાએલનાં દરેક કુળસમૂહને મોકલી આપ્યો. કારણ તેઓએ ઈસ્રાએલમાં આ દુષ્ટ ગુનો કર્યો હતો. 7હવે હે ઈસ્રાએલ પુત્રો, તમે બધા એ બાબતની ચર્ચા કરો અને અત્યારે ને અત્યારે શું કરવું તે જણાવો."

8બધા લોકો એકી સાથે સંમત થયા, તેઓ ઊભા થઈ ગયા અને બોલ્યા, "જ્યાં સુધી આ સમસ્યાનો ઉકેલ આપણે ન લાવીએ અમારામાંનો કોઈ આપણા ઘરે હવે પાછો જશે નહીં, ઋમને ગિબીયાહની વાતમાં આ પ્રમાણે કરવા ઈચ્છીએ છીએ. અમે ચિઠ્ઠી નાખીને ગિબિયાહ ઉપર હુમલો કરવા માટે માણસો પસંદ કરીશું. 10અમે ઈસ્રાએલના દરેક કુળસમૂહોમાંથી દર સો માણસે દસ માણસો લઈશું. દર હજાર માણસોએ સો માણસો લઈશું. અને દર દસહજાર માણસોએ એક હજાર માણસો લઈશું. તેઓ સૈન્યને માટે ખોરાક પૂરો પાડશે. બાકીના બિન્યામીનના પ્રદેશમાં આવેલા ગિબિયાહ સ્થળે જ્યાં તેઓએ ઈસ્રાએલમાં ખૂબજ ભયંકર કૃત્ય કર્યું હતું તેની સજા કરવા જશે,"

11આમ, ઈસ્રાએલના તમામ લોકો તે નગર ઉપર હુમલો કરવાને એકમત થઈને એકઠા થયા. 12પછી ઈસ્રાએલના કુળસમૂહોએ તેના માણસોને બિન્યામિનના કુળસમૂહ પાસે મોકલ્યા, જેઓએ તેમને કહ્યું; "જુઓ તમારા લોકોમાં આ ભયંકર કૃત્ય જે થયું છે!

13ગિબિયાહહ એ તમારામાંના દુષ્ટ માણસો જેઓએ આ કર્યું છે તેઓને અમારા હાથમાં સોંપી દેવા જોઈએ એટલે અમે તેમને મારી નાખીએ અને ઈસ્રાએલમાં કરેલા એ પાપને ભૂંસી નાખીએ."

પરંતુ બિન્યામીની કુળસમૂહના લોકોએ પોતાના બીજા ઈસ્રાએલી ભાઈઓનું કહ્યું સાંભળ્યું નહીં. 14બિન્યામીનના કુળસમૂહમાં ત્યાં સર્વ નગરોમાંથી ઈસ્રાએલી સામે લડવા માટે લોકો બહાર આવ્યા અને ગિબિયાહમાં એકત્ર થયા. 15તે દિવસે બિન્યામીન કુળસમૂહ તલવાર સાથેના હથિયારબંધ 26,000 સૈનિકો ભેગા કર્યા હતા. આ સંખ્યામાં ગિબિયાહના નગરમાંથી પસંદ કરેલા 700 માણસોનો સમાવેશ થતો હતો. 16આ પસંદ કરેલા 700 સૈનિકોને ડાબા હાથે લડવાની તાલિમ આપવામાં આવી હતી. અને તેઓ નિશાન ચૂકાવગર સારી રીતે નિશાન તાકીને ગોફણમાંથી પથ્થર ફેંકી શકતા હતાં.

17બિન્યામીની કુળસમૂહ સિવાયના ઈસ્રાએલીઓ જે ત્યાં ભેગા થયા હતાં તેઓ યુદ્ધ માટે તાલિમ અપાયેલા 4,00,000 સશસ્ત્ર સૈનિકો હતાં. 18યુદ્ધ શરૂ કરતાં પહેલાં ઈસ્રાએલી સૈન્ય દેવની સલાહ લેવાને બથેલમાં ગયું. તેમણે પૂછ્યું, "બિન્યામીન કુળસમૂહ ઉપર અમારામાંથી કોણ પહેલો હુમલો કરે?"

યહોવાએ કહ્યું, "યહૂદા કુળસમૂહ પ્રથમ હુમલો કરવો." 19તેથી ઈસ્રાએલીઓએ વહેલી સવારે કૂચ કરી અને ગિબિયાહ પાસે છાવણી નાખી. 20ઈસ્રાએલના લોકો બિન્યામીન ઉપર હુમલો કરવા માટે ગયા અને તેઓના

લશ્કરને ગિબિયાહ પર યુદ્ધ કરવા તૈયાર કર્યા. 21બિન્યામીન કુળસમૂહના સૈનિકો લડવા માટે ગિબિયાહમાંથી બહાર આવ્યા તે દિવસે તેઓએ 22,000 ઈસ્રાએલીઓને રણભૂમિ ઉપર મારી નાખ્યા.

22પરંતુ ઈસ્રાએલી સૈન્યે હાર માની નહી બીજે દિવસે તેઓ લડવા માટે તૈયાર થયા અને જ્યાં પહેલે દિવસે તેઓ ભેગા થયા હતાં તેજ સ્થળે સાથે ભેગા થયા. 23(ઈસ્રાએલીઓએ સાંજ સુધી યહોવા સમક્ષ રૂદન કર્યું અને તેમને પૂછ્યું, “શું અમારે અમારા ભાઈ બિન્યામીન વિરુદ્ધની લડાઈ ચાલુ રાખવી?”

યહોવાએ કહ્યું, “યુદ્ધે ચડો.” તેથી ઈસ્રાએલીઓના લશ્કરમાં નવો ઉત્સાહ આવ્યો અને તેમણે આગલા દિવસની જ જગ્યાએ ફરી લશ્કર ગોઠવી દીધું.)

24પછી બીજે દિવસે તેઓ બિન્યામીનના કુળસમૂહ સામે લડ્યા. 25અને બિન્યામીનનું લશ્કર તેઓને યુદ્ધમાં મળવા માટે ગિબિયાહથી બહાર નીકળ્યું અને 18,000 ઈસ્રાએલી યોદ્ધાઓને બીજે દિવસે રણભૂમિમાં મારી નાખ્યા તેઓ બધા તલવારથી શસ્ત્ર સજ્જ હતાં.

26પછી બધાજ ઈસ્રાએલીઓ બેથેલ ગયા અને યહોવા સમક્ષ બેસીને વિલાપ કર્યો. અને સાંજ સુધી ઉપવાસ કર્યો. તેઓએ યહોવાને દહનાર્પણો અને શાંત્યાર્પણો અર્પણ કર્યા. 27ત્યાં ઈસ્રાએલીઓએ દેવને તેઓએ શું કરવું જોઈએ તે વિષે પૂછ્યું. તે દિવસોમાં દેવનો કારકોશ ત્યાં હતો.

28એલઆઝારનો પુત્ર તથા હારુનનો પૌત્ર ફીનહાસ યાજક હતો. ઈસ્રાએલીઓએ યહોવાને પૂછ્યું, “અમારે ફરીથી જઈને અમારા ભાઈઓ સામે બિન્યામીનમાં લડાઈ કરવી કે અમારે તેઓ સામે લડવાનું બંધ કરવું?”

યહોવાએ જવાબ આપ્યો, “જાઓ, કાલે બિન્યામીનને હું તમારા હાથમાં સોંપી દઈશ.”

29ત્યાર પછી ઈસ્રાએલીઓએ ગિબિયાહ નગરની આજુબાજુ નજીકના સ્થળોમાં સૈનિકોને છુપાવી રાખ્યા. 30પછી ત્રીજા દિવસે ઈસ્રાએલીઓ બિન્યામીનીઓની સામે આગળ વધ્યા અને પહેલાંની જેમજ ગિબિયાહ આગળ સૈન્ય ગોઠવી દીધું. 31બિન્યામીનનું સૈન્ય હુમલો કરવાને માટે નગરમાંથી સામે આવ્યું. ઈસ્રાએલીઓએ પીછેહઠ કરી. બિન્યામીનના સૈન્યે તેઓને નગરથી ઘણે દૂર સુધી પીછો કર્યો. પહેલાની જેમજ તેઓએ બેથેલ સુધી જતા માર્ગોમાંના એકમાર્ગ પર અને ગિબિયાહ તરફના જતા રસ્તા પર ઈસ્રાએલીઓને મારી નાખવા લાગ્યા અને ખેતરોમાં કુલ મળીને આશરે ત્રીસ માણસોને મારી નાખ્યા.

32બિન્યામીનીઓના માણસોએ કહ્યું, “પહેલાંની જેમ આ લોકો અમારાથી યુદ્ધમાં હારી ગયા છે.” પરંતુ ઈસ્રાએલીઓએ કહ્યું ચાલો આપણે ભાગી જઈએ અને તેઓને શહેરથી દૂર માર્ગ ઉપર લઈ જઈએ. 33ત્યાર પછી ઈસ્રાએલીઓના મુખ્ય સૈન્યે પોતાનું સ્થાન છોડીને બઆલ-તામારના યુદ્ધ માટે તેઓ પોતે તૈયારી કરવા લાગ્યા. ત્યારે સંતાઈ રહેલા

ઈસ્રાએલીઓ ગિબિયાહ નજીક આવેલા પોતાના સ્થાનથી યુદ્ધ માટે બહાર ઘસી આવ્યા. 34ઈસ્રાએલના 10,000 પસંદ કરાયેલા માણસો ગિબિયાહ નજીક તેઓના સંતાવાના સ્થાનેથી હુમલો કરવા બહાર આવ્યા જોરદાર લડાઈ થઈ. તે છતાં બિન્યામીન સૈન્યને સમજાયું નહી કે ઈસ્રાએલ સૈન્યથી તેઓ પર ભયનો આભાસ છે.

35યહોવાએ બિન્યામીની કુળસમૂહને ઈસ્રાએલીઓને હાથે પરાજય અપાવ્યો, અને તે દિવસે 25,100 બિન્યામીની યોદ્ધાઓ માર્યા ગયા અને તે સર્વે તલવારથી શસ્ત્ર સજ્જ હતાં. 36બિન્યામીનીઓ સમજી ગયા કે પોતાની હાર થઈ છે. ઈસ્રાએલીઓ બિન્યામીની કુળસમૂહથી પાછા હઠી ગયા હતાં કારણકે ગિબિયાહની આસપાસ સંતાડી રાખેલા માણસો ઉપર તેમણે આધાર રાખ્યો હતો.

37સંતાઈ રહેલા સૈનિકો ગિબિયાહ ઉપર ઘસી ગયા અને નગરમાં પ્રવેશી તેમાંના દરેકની હત્યા કરી, 38ઈસ્રાએલી સૈન્ય અને સંતાયેલા માણસો વચ્ચે એવો સંકેત નક્કી થયો હતો કે નગરમાંથી ધુમાડાનો ગોટો આકાશમાં ચડાવવો.

39અને ધુમાડો જોયા પછી ઈસ્રાએલીઓ ફરીથી લડવા પાછા ફર્યા. બિન્યામીનીઓના કુળસમૂહે શરૂઆતમાં માણસોને મારવા લાગ્યા. અને આશરે 30 ઈસ્રાએલીઓને મારી નાખ્યા હતાં. તેઓ કહેતા હતાં, “પહેલાની જેમ તેઓ આપણાથી હારી જશે.”

40પરંતુ ત્યાં તો નગરમાંથી ધુમાડો આકાશમાં ચડવા લાગ્યો. સંકેત પ્રમાણે જ થયું. બિન્યામીનીઓએ પાછા વળીને જોયું તો આખું નગર ભડકે બળતું હતું. 41ઈસ્રાએલીઓ પાછા ફર્યા એટલે બિન્યામીનીઓ ગભરાઈ ગયા. કારણ, તેઓ સમજી ગયા કે પોતાનું આવી બન્યું છે.

42તેઓ રણ તરફ ભાગ્યા પણ ઈસ્રાએલીઓ તેઓની પાછળ પડ્યા; અને જે સૈનિકો છુપાઈ રહ્યાં હતાં તેઓ બહાર આવ્યા અને બિન્યામીન કુળસમૂહને મારવા લાગ્યા, જે બંને સૈન્યની વચ્ચે હતું. 43ઈસ્રાએલીઓએ બિન્યામીન કુળસમૂહને ઘેરી લીધા. અને વિશ્રાંતી લેવા થોભ્યા વગર તેમનો પીછો કર્યો અને ગિબિયાહના પૂર્વ વિસ્તારમાં તેઓને પકડી પાડ્યા અને તેઓને મારી નાખ્યા. 44અદ્વાર હજાર બિન્યામીની વીર સૈનિકો માર્યા ગયા.

45બાકીના સૈનિકો રણમાં રિમ્મોનના કિલ્લા તરફ ભાગી ગયા, ઈસ્રાએલીઓએ રસ્તે જતા 5,000 નો સંહાર કર્યો, અને બાકી રહેલાઓનો ગિદોમ સુધી પીછો કરી તેમાંના બીજા 2,000 મારી નાખ્યા.

46તે દિવસે લગભગ 25,000 બિન્યામીની વીર સૈનિકો માર્યા ગયા હતા અને તેઓ સૌ તલવારથી સજ્જ હતાં. 47ફક્ત 600 સૈનિકો રણ તરફ રિમ્મોનના કિલ્લા પર ગયા અને તેઓ ત્યાં ચાર મહિના રહ્યાં. 48ત્યાર પછી ઈસ્રાએલી સૈન્ય તેઓની પાછળ ગયું બાકી રહેલા બિન્યામીનના કુળસમૂહ ઉપર હુમલો કર્યો અને નગરના સર્વ લોકો, પશુઓ પણ અને જે કોઈ તેઓને મળ્યું બધાને મારી નાખ્યા. તેઓએ રસ્તામાં આવતા બધાં ગામોને પણ બાળી નાખ્યા.

બિન્યામીનીઓ માટે પત્નીઓ પ્રાપ્ત કરવી

21 ઈસ્રાએલીઓએ મિસ્પાહમાં પ્રતિજ્ઞા લીધી કે; તેઓમાંથી કોઈપણ પોતાની પુત્રી બિન્યામીની કુળસમૂહમાં પરણાવશે નહીં.”

2હવે ઈસ્રાએલીઓ બેથેલમાં સાથે મળ્યા અને દેવ સમક્ષ, સાંજ સુધી મોટેથી રડ્યા, અને મોટા સાદે કહેવા લાગ્યા: 3“ઓ ઈસ્રાએલના દેવ યહોવા, આજે ઈસ્રાએલના નસીબમાં પોતાના એક કુળસમૂહને ખોવાનું શાથી થયું?”

4બીજે દિવસે તેઓ સવારમાં વહેલા ઊઠ્યા અને ત્યાં એક વેદી બાંધી, દહનાર્પણ અને શાંત્યાર્પણ તેના પર અર્પણ કર્યા. 5અને તેમણે એકબીજાની તપાસ કરી અને પૂછ્યું, “ઈસ્રાએલના બધા કુળસમૂહોમાંથી યહોવાની સમક્ષ કયું કુળસમૂહ હાજર નથી? કારણ તેમણે મિસ્પાહમાં વચન આપ્યું હતું કે જે કોઈપણ ઈસ્રાએલી યહોવાની સમક્ષ હાજર નહીં હોય તેનો વધ કરવામાં આવશે.

6પોતાના ભાઈ બિન્યામીનના કુળને ગુમાવ્યાને લીધે સમગ્ર ઈસ્રાએલી પ્રજા ઊંડું દુઃખ અનુભવતી હતી. તેઓ એક બીજાને કહેતા હતાં, સર્વનાશ થઈ ગયો, “આજે ઈસ્રાએલમાંથી એક કુળસમૂહ ભૂસાઈ ગયું. 7તેથી તેઓ વિચાર કરવા લાગ્યા કે, હવે જે બચ્યા છે તેઓને માટે પત્નીઓ મેળવવા આપણે શું કરીશું? કારણ કે યહોવાની સાક્ષીએ આપણે વચન આપ્યું છે કે, અમે અમારી પુત્રીઓ તેમને પરણાવીશું નહીં.”

8પછી તેઓએ કહ્યું “ઈસ્રાએલના સર્વ કુળસમૂહોમાંથી કોણ મિસ્પાહમાં યહોવા સમક્ષ આવ્યું નહોતું?” પછી તેઓને જાણ થઈ કે યાબેશ-ગિલયાદથી છાવણી પર અને મિસ્પાહની સભામાં કોઈ આવ્યું નહોતું. શ્રેઓએ લોકોની ગણતરી કરી તો તેમને ખબર પડી કે યાબેશ-ગિલયાદથી કોઈ સભામાં ભાગ લેવા છાવણીમાં આવ્યું નહોતું. 10આથી સભાએ પોતાના ઉત્તમ સૈનિકોમાંથી 12,000 ને યાબેશ-ગિલયાદના લોકોનો સ્ત્રીઓ અને બાળકોનો નાશ કરવા માટે મોકલ્યા. 11અને હુકમ કર્યો, “તમારે આમ કરવું જોઈએ દરેક પુરુષ અને દરેક સ્ત્રી જેણે પણ એક પુરુષ સાથે જાતિય સંબંધ છૂટથી માણ્યો હોય તે સૌને મારી નાખો પરંતુ કુવારી સ્ત્રીઓને મારશો નહીં.”

12તેઓને યાબેશ અને ગિલયાદમાંથી 400 કુવારી કન્યાઓ મળી, જેઓએ પુરુષ સાથે જાતિય સંબંધ રાખ્યો નહોતો. અને તેઓ ને કનાનમાં શીલોહની છાવણીમાં લઈ આવ્યા.

13ત્યાર પછી સભાના સમગ્ર લોકોએ બિન્યામીનના કુળસમૂહ જેઓ રિમ્મોનના કિલ્લાપર હતાં ત્યાં સંદેશવાહકને શાંતિ કરવા મોકલ્યો. 14તેથી બિન્યામીનના કુળસમૂહ તે વખતે પાછા ફર્યા તેમને યાબેશ-ગિલયાદની જે સ્ત્રીઓને ઈસ્રાએલીઓએ મારી નાખી હતી તે આપવામાં આવી, પણ તે સર્વ માટે પત્નીઓ પૂરતા પ્રમાણમાં નહોતી.

15લોકો હજી બિન્યામીનીઓના કુળસમૂહ માટે દુઃખી હતાં, કારણ કે યહોવાએ લગભગ ઈસ્રાએલીઓના આખા કુળસમૂહનો નાશ થયો હતો. 16ઈસ્રાએલના વડીલોએ ચર્ચા કરી. “બાકીના બિન્યામીનીઓને માટે પત્ની મેળવવા આપણે શું કરીશું? બિન્યામીનીઓની બધી સ્ત્રીઓને તો મારી નાખવામાં આવી છે. 17તેઓ માટે પત્નીઓ લાવાનો કોઈક રસ્તો હોવો જોઈએ. ઈસ્રાએલી બિન્યામીનીઓનો વંશવેલો તો ચાલુ રાખવો જોઈએ. 18ઈસ્રાએલની એક જાતિને ભૂસાઈ જવા દેવાની નહોતી. પણ અમે અમારી પુત્રીઓ તેમને પરણાવી શકીએ તેમ નથી. કારણકે અમે પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી: ‘જે કોઈ બિન્યામીનીઓને પુત્રી આપશે તેઓ શાપિત થશે.’ 19તેઓએ કહ્યું, “જુઓ, યહોવા માટે બેથેલથી શખેમ જવાના મુખ્ય રસ્તાની પૂર્વ તરફ અને બેથેલની ઉપર તરફના નગરમાં અને દક્ષિણ લબોનાહમાં વાર્ષિક ધાર્મિક ઉત્સવ રાખવામાં આવ્યો.

20તેથી તેમણે બિન્યામીનીઓને કહ્યું, “જાઓ, જઈને દ્રાક્ષની વાડીઓમાં લાગ જોતા છુપાઈ રહેજો. 21શીલોહની કન્યાઓ નૃત્ય કરવા માટે બહાર આવે ત્યારે ત્યાં ધસી જઈને તેઓને પકડી લેજો અને તમારી પત્ની થવાને માટે તમારી સાથે તમારે ઘેર લઈ જજો. 22જો તેમના પિતા કે ભાઈ અમારી આગળ ફરિયાદ કરે તો અમે તેમને કહેશું, ‘મહેરબાની કરીને, તેમને આ સ્ત્રીઓ રાખવા દો. કારણકે, અમે યાબેશ ગિલયાદના યુદ્ધમાં તેઓ માટે પૂરતા પ્રમાણમાં સ્ત્રીઓ લીધી નથી; અને તમે તમારી પુત્રીઓ તેમને આપી નથી એટલે તમારે માથે દોષ નહીં આવે.’” 23બિન્યામીનીઓના કુળસમૂહે તે પ્રમાણે કર્યું: જ્યારે કન્યાઓ નૃત્ય કરતી હતી ત્યારે પ્રત્યેક વ્યક્તિએ એક કન્યા પસંદ કરી લીધી અને તેને તેઓના દેશમાં લઈ ગયા. તેમણે પોતાના નગરોનું પુનઃનિર્માણ કર્યું, અને તેમાં વસવાટ કર્યો. 24પછી ઈસ્રાએલીઓ પણ શીલોહથી પોતપોતાના કુળસમૂહ અને કુટુંબ પ્રમાણે પોતપોતાના વતનમાં પાછા ફર્યા.

25એ વખતે ઈસ્રાએલમાં કોઈ રાજા નહોતો અને પ્રત્યેક વ્યક્તિ પોતાને મન ફાવે તે રીતે વર્તતો હતો.